

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13593 *Reial decret llei 15/2018, de 5 d'octubre, de mesures urgents per a la transició energètica i la protecció dels consumidors.*

I

L'energia és un bé essencial per a la societat. Representa una entrada principal en els processos productius de les empreses, les indústries i les cooperatives, així com en el sector primari, i condiona la productivitat i la competitivitat d'aquests sectors.

Per a les llars i les famílies, l'energia és un bé imprescindible per satisfer les necessitats bàsiques, com la il·luminació, l'alimentació o una climatització que permeti mantenir unes condicions de confort suficients per a la salut. A més, a causa de la creixent electrificació de les llars, cada vegada més tasques quotidianes requereixen un subministrament energètic fiable i assequible.

El sistema energètic ha iniciat un procés de transició cap a un nou paradigma caracteritzat per la descarbonització, la descentralització de la generació, l'electrificació de l'economia, la participació més activa dels consumidors i un ús més sostenible dels recursos.

II

Els preus finals de l'energia han patit uns increments molt significatius les últimes setmanes com a conseqüència, principalment, de dos factors: d'una banda, els elevats preus de les primeres matèries (gas natural, petroli, carbó) en els mercats internacionals i, de l'altra, l'increment en la cotització dels drets d'emissió de CO₂ com a resultat i avançament de les decisions adoptades a la UE i, en un context més ampli, en un pla global després de la Cimera de París.

En efecte, la mitjana anual de la tona de carbó ha passat de 53 €/t el 2016 a 76 €/t els nou primers mesos de 2018, i registra valors pròxims als 85 €/t els últims dies. Per la seva banda, el barril Brent ha passat de 44 \$/barril el 2016 a 72 \$/barril el 2018, amb preus pròxims als 80 \$/barril l'última setmana. Respecte als drets d'emissió, el preu de la tona de CO₂ ha passat des dels 5 € el 2016 a valors superiors a 20 € el 2018. Respecte als preus del gas, la cotització de referència europea (mercat National Balance Point) s'ha incrementat de 17 €/MWh el 2016 a 24 €/MWh durant el 2018, amb preus pròxims a 29 €/MWh l'última setmana.

En conseqüència, el preu de l'electricitat al mercat majorista ibèric ha registrat el setembre un valor mitjà de 71,35 €/MWh, i s'acosta al valor màxim històric mensual, assolit el gener de 2006 amb 73,14 €/MWh.

Aquests elevats preus en el mercat majorista es traslladen de manera immediata als consumidors que o són consumidors directes en el mercat o estan subjectes a contractes els preus dels quals estan referenciats directament al preu del mercat majorista, com és el cas dels consumidors acollits al preu voluntari per al petit consumidor (PVPC), i, per a la resta, en el moment de la revisió de preus de conformitat amb el contracte subscrit amb l'empresa comercialitzadora.

III

Hi ha senyals que indiquen que aquesta situació no és conjuntural, sinó que té elements estructurals: d'una banda, les cotitzacions dels futurs de productes energètics apunten a preus elevats i sostinguts per als propers trimestres; i, de l'altra, la decidida aposta per la descarbonització de l'economia que ha assumit la UE, amb Espanya al

capdavant, comporta necessàriament un senyal de preus orientat a la substitució de les tecnologies energètiques més emissores.

En relació amb el caràcter estructural de l'actual situació de preus, els futurs del barril de Brent amb lliurament durant els propers sis mesos es mantenen per damunt dels 75 \$/ barril i els de carbó cotitzen a 100 \$/t. Una tendència similar s'observa per als drets d'emissió atès que els futurs de drets de CO₂ se sostenen per damunt dels 20 €/tona per a l'any vinent. Per la seva banda, les corbes de futurs del gas en el mercat de referència europeu NBP per als propers trimestres presenten uns màxims al voltant dels 32 €/MWh, corresponents als mesos hivernals d'una demanda superior.

Aquest moment excepcional requereix l'adopció de mesures urgents per aconseguir l'objectiu finalista d'aquest Reial decret llei, assegurar que davant unes expectatives de preus finals elevats i sostinguts en el temps els consumidors tenen informació i instruments per gestionar la seva demanda, optimitzar el seu consum i reduir la seva factura energètica, i es projecta aquesta regulació de manera instantània sobre la situació jurídica existent (STC 39/2013, de 14 de febrer, FJ 9).

Complementàriament, es pretén accelerar la transició a una economia descarbonitzada, mitjançant una integració més gran de les energies renovables, el foment de la mobilitat sostenible i l'eficiència energètica. Es tracta de generar un marc regulador que incentivi i permeti que els consumidors, les empreses i la resta d'agents responguin de manera adequada als senyals econòmics que la cotització dels drets de CO₂ envia, i es produeixi la desitjada transformació tecnològica i d'usos que faci possible una energia més neta i barata. Per tant, la transició energètica contribueix igualment a l'objectiu finalista de reducció de preus que persegueix aquest Reial decret llei, la qual cosa justifica el seu impuls en aquesta norma.

Tanmateix, aquesta transició ha de ser justa, per la qual cosa és necessari dotar els consumidors vulnerables, i amb menys capacitat econòmica per afrontar aquest escenari de preus elevats, de mecanismes de protecció específics.

Aquest Reial decret llei obeeix a la situació descrita i persegueix donar-hi una resposta immediata, i conté una sèrie de mesures urgents que permetin la consecució dels objectius esmentats, agrupades en tres títols i una part final que inclou les disposicions addicionals, finals i transitòries necessàries per completar la regulació.

IV

El títol I conté mesures de protecció dels consumidors, agrupades en dos capítols: un primer capítol dedicat als consumidors vulnerables i la lluita contra la pobresa energètica; i un segon capítol que conté mesures que tendeixen a augmentar la informació, la protecció i la racionalització dels mecanismes de contractació, i augmenta la protecció del conjunt dels consumidors d'electricitat.

En relació amb el consumidor vulnerable, matèria que s'aborda al capítol I del títol I, s'ha constatat que l'actual bo social d'electricitat és insuficient per donar resposta a les situacions de vulnerabilitat identificades, la qual cosa fa necessari emprendre amb urgència la seva reforma, per corregir les insuficiències detectades i ampliar tant el seu àmbit subjectiu com material.

Així, s'incrementen un 15% els límits d'energia anual amb dret a descompte de manera que es compensin els increments de preus que s'estan produint i s'acostin aquests límits als consums reals de les llars més vulnerables, que sovint són superiors als consums mitjans atès que són més intensives en l'ús de l'electricitat, tenen electrodomèstics menys eficients i habitatges més mal aïllats. També es flexibilitza el còmput d'aquests límits d'energia amb dret a descompte entre els mesos de l'any, per evitar que les llars quedin desprotegides els mesos de més consum, coincidents amb els de més fred.

Les famílies monoparentals són un reflex del biaix de gènere en el fenomen de la pobresa, en general, i de la pobresa energètica, en particular. D'una banda, les llars monoparentals són més vulnerables que les biparentals, i presenten nivells de renda inferiors que la mitjana de llars, la qual cosa dificulta el seu accés als subministraments energètics. De l'altra, les llars monoparentals en què el progenitor és una dona suposen

prop del 85 per cent del total, la qual cosa demostra que la pobresa energètica presenta un component femení no previst fins ara. Per abordar-ho, s'estableix una nova circumstància especial per a l'accés al bo social, de manera que el llindar de renda màxim fixat per accedir a la condició de consumidor vulnerable o de vulnerable sever en el cas de les famílies monoparentals és 0,5 vegades l'IPREM superior al de les biparentals.

Per la seva banda, la circumstància especial derivada de l'existència d'un membre de la llar amb una discapacitat reconeguda d'almenys el 33%, vigent fins ara, s'amplia a les situacions en què un dels membres de la llar tingui una situació de dependència de grau II o III.

Com a mesura addicional de protecció a la infància, els habitatges acollits al bo social en què visquin menors de 16 anys són considerats un subministrament essencial i no poden ser objecte d'un tall de subministrament. De la mateixa protecció davant el tall de subministrament gaudeixen les llars en què un dels seus membres estigui en situació de dependència reconeguda de grau II o III, o bé amb una discapacitat reconeguda igual o superior al 33%.

A més, davant del proper final del període transitori que preveu la disposició transitòria primera del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, perquè els consumidors acollits a l'anterior règim de bo social puguin acreditar la condició de consumidor vulnerable d'acord amb la nova normativa, es reconeix el dret a percebre el bo social des del 8 d'octubre a tots els qui compleixin els requisits del Reial decret i estiguin acollits al bo social antic, sempre que ho sol·licitin i presentin la documentació completa abans del 31 de desembre de 2018. Com a mesura de protecció addicional, a fi d'assegurar que els potencials beneficiaris del bo social sol·liciten el nou mecanisme de protecció, s'estableixen en la norma obligacions de comunicació als consumidors per part de les comercialitzadores de referència.

Finalment, es reforça el règim sancionador introduint un nou tipus d'infracció en la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, que permeti sancionar adequadament les conductes de les empreses comercialitzadores que suposin un incompliment de les obligacions en relació amb el bo social i els consumidors vulnerables.

A més de les millores del marc vigent esmentades, es considera necessari ampliar la protecció a altres usos energètics, per a la qual cosa es crea un bo social per a usos tèrmics, que permet alleujar la factura energètica de les llars per als combustibles per a calefacció, aigua calenta sanitària o cuina. Els consumidors vulnerables que estiguin acollits al bo social d'electricitat a 31 de desembre de 2018, o que hagin presentat la sol·licitud completa abans d'aquesta data i en resultin beneficiaris, han de rebre al llarg de l'hivern un bo que els permeti sufragar altres usos energètics de la llar diferents de l'electricitat. La quantia del bo s'ha de modular per la zona climàtica en què es trobi l'habitatge i depèn del grau de vulnerabilitat de la llar. Es preveu al Reial decret llei que la gestió i el pagament del bo social tèrmic correspongui a les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia si bé amb caràcter excepcional, i atès el calendari en què ens trobem, la necessitat que el bo social tèrmic arribi als seus destinataris a l'hivern exigeix que aquest exercici 2018 el pagament de l'ajuda el faci el Ministeri per a la Transició Ecològica.

Totes aquestes actuacions tenen efectes immediats beneficiosos per als consumidors vulnerables, que els permeten alleujar els efectes sobre la seva renda disponible dels preus de l'energia elevats els propers mesos, la qual cosa justifica la seva adopció urgent mitjançant un instrument com el reial decret llei.

D'altra banda, és fonamental disposar d'un instrument estratègic que permeti abordar el fenomen de la pobresa energètica des d'una perspectiva integral i amb una visió de llarg termini. Per a això, aquesta norma estableix un mandat al Govern perquè aprovi, en el termini de sis mesos, una Estratègia nacional de lluita contra la pobresa energètica. L'Estratègia, per a l'elaboració de la qual s'ha de comptar amb les comunitats autònomes i les entitats locals, les associacions de consumidors, els representants del tercer sector i les empreses energètiques, ha de fer un diagnòstic i una caracterització del problema, ha

de dissenyar indicadors oficials de mesurament, ha d'establir objectius de reducció de la pobresa energètica en un horitzó de mitjà i llarg termini i ha de proposar mesures concretes per a la consecució dels objectius esmentats, així com les seves vies de finançament, que han de tenir en compte els recursos pressupostaris de cadascuna de les administracions públiques que participen en aquestes polítiques.

V

El capítol II del títol I conté una sèrie de mesures que tendeixen a incrementar la protecció del conjunt de consumidors d'electricitat, la qual cosa els ha de permetre optimitzar la contractació d'aquest subministrament i reduir la seva factura elèctrica.

Unes quantes d'aquestes mesures tenen per objecte facilitar l'accés dels consumidors a modalitats de contractació amb discriminació horària, per a la qual cosa és fonamental una millor formació del consumidor i un coneixement més gran de les possibilitats de contractació de què disposen, així com dels potencials estalvis derivats del canvi de contracte.

Per a això, s'imposa a les comercialitzadores de referència, d'una banda, l'obligació d'informar els consumidors acollits al PVPC dels estalvis que obtindrien amb el canvi a peatges d'accés amb discriminació horària, mitjançant l'enviament de simulacions de la facturació real amb cadascuna de les modalitats. D'altra banda, es regula la possibilitat que les comercialitzadores puguin accedir a certa informació relativa al consum i la potència màxima demandada dels consumidors, amb la finalitat que els puguin oferir actuacions que tendeixin a afavorir la gestió de la demanda, optimitzar la contractació o altres tipus de mesures d'eficiència energètica, amb el respecte en tot cas de la protecció de les dades de caràcter personal.

També s'aborda la regulació de pràctiques fraudulentas en l'activitat de comercialització, que provoquen alarma social, generen deute per als subjectes creditors dels mercats i, en últim terme, preus superiors per als consumidors i desconfiança en aquest segment de la cadena de valor. En aquest àmbit, es permet la inhabilitació directa de les comercialitzadores que duguin a terme pràctiques fraudulentas en el mercat, entre les quals l'incompliment de les obligacions de compra d'energia en els mercats diari i intradiari, que fins ara s'havien de sancionar amb caràcter previ a la inhabilitació.

Així mateix, s'aborda una pràctica que ha generat un nombre de reclamacions elevat davant els organismes de consum i davant la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència els últims anys, com és la contractació del subministrament elèctric en la modalitat «porta a porta», que queda prohibida per al segment de consumidors domèstics.

Totes les disposicions que conté aquesta secció suposen un benefici immediat per als consumidors i la seva adopció mitjançant un reial decret llei està justificada per la situació excepcional de preus elevats que requereix una actuació urgent, una cosa que no seria possible amb la tramitació normativa ordinària.

VI

L'aposta per una transició energètica és indispensable i urgent. A partir d'aquesta premissa i en el context d'elevació de preus en el mercat elèctric en què ens trobem, l'autoconsum elèctric renovable és un element imprescindible per aconseguir que el consumidor pugui obtenir una energia més neta i barata.

A Espanya l'activitat d'autoconsum amb prou feines ha iniciat el seu desplegament a causa d'una sèrie de barreres reguladores existents, que dificulten, desincentiven o fan inviable econòmicament aquesta activitat.

Això impedeix que els consumidors-productors, i la societat en el seu conjunt, es puguin beneficiar dels avantatges que pot comportar aquesta activitat, en termes de menys necessitats de xarxa, més independència energètica i menys emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

La implantació de l'autoconsum renovable permet disminuir la factura energètica amb caràcter immediat als consumidors que l'instal·lin i, addicionalment, redueix la demanda

d'energia al mercat majorista, de manera que contribueix així a una contenció i una disminució de preus en el mercat majorista d'energia elèctrica, a una millora de les condicions ambientals i a una reducció de la importació d'hidrocarburs que redunda en una millora de la balança de pagaments.

Aquest Reial decret llei, al títol II, assumeix el contingut de la Proposició de llei sobre autoconsum presentada per la majoria dels grups polítics del Congrés, com a reflex de l'ampli consens existent en la matèria. En essència, introdueix tres principis fonamentals que han de regir aquesta activitat: i) es reconeix el dret a autoconsumir energia elèctrica sense càrrecs; ii) es reconeix el dret a l'autoconsum compartit per part d'un o diversos consumidors per aprofitar les economies d'escala; i iii) s'introdueix el principi de simplificació administrativa i tècnica, especialment per a les instal·lacions de petita potència.

En definitiva, el desenvolupament de l'autoconsum ha de permetre la posada a disposició immediata per als consumidors d'alternatives més econòmiques per al seu subministrament elèctric, i opera com una assegurança davant els preus de l'electricitat elevats que s'estan registrant en els mercats de futurs. Tot això, juntament amb el retard en el desplegament d'aquesta activitat a Espanya, en comparació amb altres països, justifica l'adopció urgent d'aquestes mesures mitjançant aquesta norma.

VII

El títol III introdueix una sèrie d'actuacions normatives encaminades a accelerar la transició a una economia descarbonitzada, de manera que s'eliminin immediatament les barreres normatives que impedeixen als agents prendre les decisions necessàries perquè aquesta transició es dugui a terme amb la celeritat més gran.

Les mesures s'agrupen en dos àmbits, cadascun dels quals és objecte d'un capítol dins del títol III.

El primer està dedicat a la integració d'electricitat de fonts d'energia renovables, amb l'objectiu d'assegurar que es duguin a terme i es culminin les inversions necessàries per complir els objectius de penetració de renovables assumits el 2020. A més, atès que es tracta de projectes amb un període de maduració extens, és necessari que els senyals reguladors es donin amb l'antelació suficient, per la qual cosa s'adopten algunes disposicions que tendeixen a donar visibilitat, estabilitat i confiança als inversors, de manera que es poden mobilitzar des d'aquest moment les abundants inversions requerides per a la transició energètica, que es materialitza en uns ambiciosos objectius a la Unió Europea i a Espanya en l'horitzó 2030.

En aquest sentit, mitjançant la modificació de la disposició transitòria vuitena de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, s'atorga una pròrroga excepcional i per una sola vegada per als permisos d'accés i connexió atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei 24/2013, en absència de la qual caducarien el proper 31 de desembre de 2018. Mitjançant aquesta pròrroga, es possibilita l'entrada en funcionament el 2020 dels 9.000 MW de potència adjudicada en les últimes subhastes de renovables, i s'evita una nova sol·licitud, tramitació i atorgament que, amb seguretat, impediria assolir l'objectiu del 20% d'energia final renovable aquest any.

En la mateixa línia, mitjançant dues disposicions addicionals, s'adopten mesures que tendeixen a evitar l'especulació i assegurar la finalització dels projectes amb drets d'accés a la xarxa atorgats, i eleven les garanties exigides i imposen obligacions de report del grau d'avançament dels projectes, la qual cosa redunda en uns costos inferiors i, en últim terme, uns preus inferiors per als consumidors.

Amb l'objectiu d'impulsar les fonts d'energia renovables mitjançant noves subhastes per a l'atorgament del dret a la percepció del règim retributiu específic, es modifiquen els articles 21 i 24 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, per donar compliment a la condició prèvia establerta per la Comissió Europea sobre ajudes d'Estat per a la pràctica de noves subhastes.

El capítol II del títol III està dedicat a la mobilitat sostenible, un altre dels vectors de la transició energètica. El transport, tant de mercaderies com de passatgers, és el sector que

més energia consumeix a Espanya, amb un 40% de l'energia final –el 15% correspon als turismes. A més, és responsable d'aproximadament el 25% de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, així com d'altres contaminants locals que, especialment en els entorns urbans, generen abundants costos per a la salut.

Les alternatives als combustibles fòssils, especialment els vehicles elèctrics, requereixen un impuls normatiu que resolgui els problemes de coordinació que impedeixen la seva implantació massiva. Entre les barreres principals hi ha el desenvolupament insuficient de les infraestructures de recàrrega, que fa desistir a molts usuaris d'adquirir un vehicle elèctric endollable davant la baixa disponibilitat de punts de recàrrega públics.

Per resoldre la situació descrita, aquest Reial decret llei liberalitza l'activitat de recàrrega elèctrica, i elimina la figura del gestor de càrregues que preveu la Llei del sector elèctric, atès que s'ha revelat com a excessivament rígida i desincentivadora de l'activitat. Aquesta supressió no suposa en cap cas una minva de la seguretat de les instal·lacions, que han de complir la normativa corresponent en l'àmbit de la seguretat industrial i de les quals s'ha de portar un registre de la informació per al seguiment de l'activitat per part de les administracions. Aquesta informació ha d'estar a més disponible a través de mitjans electrònics per a tots els ciutadans i s'ha d'integrar en el futur en el punt d'accés únic, i s'ha d'harmonitzar la informació amb la de la resta de països de la Unió Europea i s'ha de crear una gran base de dades d'informació sobre la ubicació i les característiques dels punts de recàrrega públics.

Aquesta mesura ha de contribuir a assolir els objectius que fixa l'Estratègia d'impuls del vehicle amb energies alternatives (VEA) a Espanya (2014-2020).

L'acceleració de la integració d'energies renovables en el sector elèctric i en la mobilitat, a través del vehicle elèctric, ha de permetre als consumidors consumir una energia més barata i menys contaminant, per la qual cosa les mesures anteriors coadjuven a la consecució de l'objectiu finalista d'aquest Reial decret llei de mitigar els efectes dels alts preus sobre els consumidors i, en conseqüència, la seva adopció reuneix les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució.

VIII

Finalment, s'adopten una sèrie de mesures relacionades amb la normativa fiscal, amb l'objectiu principal de moderar l'evolució dels preus en el mercat majorista d'electricitat.

En primer lloc, s'exonera de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica l'electricitat produïda i incorporada al sistema elèctric durant sis mesos, coincidents amb els mesos de més demanda i preus més alts en els mercats majoristes d'electricitat, en consonància amb la finalitat última que persegueix aquesta norma.

Això comporta modificar el còmput de la base imposable i dels pagaments fraccionats que regula la normativa del tribut.

En segon lloc, es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, per introduir una exempció en l'impost sobre hidrocarburs per als productes energètics destinats a la producció d'electricitat en centrals elèctriques o a la producció d'electricitat o a la cogeneració d'electricitat i de calor en centrals combinades. Aquest gravamen, que afecta principalment les centrals de cycle combinat de gas natural, es trasllada als preus finals en les hores en què aquesta tecnologia fixa els preus del mercat majorista, per la qual cosa la seva exempció, que ja existia abans de l'entrada en vigor de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, permet eliminar l'efecte multiplicador d'aquests impostos sobre els preus del mercat majorista amb caràcter permanent, i té un impacte més gran com més gran sigui el comportament marginal del gas natural en el mercat esmentat.

En la mesura en què els impostos anteriors es tenen en compte a l'efecte del càlcul dels paràmetres retributius de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, s'estableix un manament per a la revisió d'aquests paràmetres amb efectes immediats.

IX

El reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com reiteradament ha exigít el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 juliol, F 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereixen la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més quan la determinació del procediment no depèn del Govern.

En la Sentència 142/2014, d'11 de setembre (FJ 5), el Tribunal Constitucional va recordar «la rellevància, des de la perspectiva de l'article 86.1 CE, de l'ordenació dels processos que es duen a terme en el sector energètic» (STC 170/2012, de 4 d'octubre, FJ 6; 233/2012, de 13 de desembre, FJ 2, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 8). Així, en l'última resolució afirmem, en relació amb l'existència de la situació de necessitat extraordinària i urgent en l'adopció d'un reial decret llei, que «la importància del sector energètic per al desenvolupament de l'activitat econòmica en general determina que la seva ordenació, amb la introducció de reformes en aquell a fi de millorar el funcionament dels diferents subsectors que l'integren, sigui susceptible de constituir una necessitat la valoració de la qual entra dins de l'àmbit d'atribucions que correspon al Govern »

En suma, i tal com s'ha justificat cas per cas, es considera que l'adopció del conjunt de mesures que preveu aquest Reial decret llei reuneix, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució com a pressupòsits habilitadors per a la seva aprovació. Necessitat extraordinària i urgent derivada de les raons exposades de situació excepcional de preus elevats de la factura elèctrica i de protecció dels consumidors, i la vigència immediata de la qual és imprescindible perquè la modificació normativa pugui tenir l'eficàcia que es pretén.

X

Aquest Reial decret llei es dicta en virtut de les competències que atribueix a l'Estat en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim miner i energètic l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució. Fora d'això, i en relació amb el bo social tèrmic, s'ha dictat a l'empara de la sobirania financera que té l'Estat per assignar fons públics a una o altra finalitat (per totes, i com a més recent, STC 88/2018, de 19 de juliol, FJ 4).

Així, en relació amb el primer títol competencial, cal recordar com per al Tribunal Constitucional són bases del sector elèctric «l'ordenació del subministrament d'electricitat i de gas, els drets i les obligacions dels subjectes intervinents, entre els quals hi ha l'obligació de les empreses comercialitzadores de subministrar l'electricitat i el gas, el dret a exigir el pagament del subministrament i a adoptar mesures respecte als consumidors que estiguin en situació d'impagament», atès que tot això «incideix directament en la configuració del contingut del règim jurídic d'un dels subjectes que intervenen en el sector elèctric i de gas, ja que afecta directament les seves obligacions i drets, i també concerneixen a la garantia del subministrament atès que té com a finalitat introduir una causa de suspensió de la interrupció d'aquest en cas d'impagament» (STC 62/2016, de 17 de març).

Per tant, l'establiment de drets i obligacions per als consumidors i les empreses subministradores, amb l'establiment d'un règim homogeni que assegura un tractament comú quant a les conseqüències derivades de l'impagament del subministrament elèctric i de gas a tot el territori nacional, és una regulació que li correspon fer a l'Estat amb fonament en la seva competència sobre el sector elèctric.

Aquest Reial decret llei s'adequa a la doctrina del Tribunal Constitucional en relació amb l'abast de les normes bàsiques en matèria d'energia i el respecte a les competències que, si s'escau, s'atribueixin a les comunitats autònomes en els seus respectius estatuts d'autonomia.

Especialment en matèria d'autoconsum, aquest Reial decret llei modifica la normativa vigent per adequar-la als dictats del Tribunal Constitucional en matèria de registre d'autoconsum i habilita les comunitats autònomes a crear i gestionar els corresponents registres territorials d'autoconsum.

Així mateix, atès que es configura el bo social tèrmic com una ajuda directa amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, i es considera per tant com una actuació que cal enquadrar en matèria d'assistència social, competència que han assumit estatutàriament totes les CA, en correspon la gestió per això a les CA, sense perjudici de la competència del legislador estatal per establir els criteris i la metodologia per al repartiment i el càlcul de l'ajuda unitària.

Aquesta norma s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta conjunta de la ministra per a la Transició Ecològica i la ministra d'Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 5 d'octubre de 2018,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures de protecció dels consumidors

CAPÍTOL I

Pobresa energètica i consumidors vulnerables

Article 1. *Estratègia nacional contra la pobresa energètica.*

1. L'Estratègia nacional contra la pobresa energètica es configura com un instrument que permet abordar el fenomen de la pobresa energètica des d'una perspectiva integral i amb una visió de llarg termini. Mitjançant aquesta Estratègia s'ha de fer un diagnòstic i una caracterització del problema, s'han de dissenyar indicadors oficials de mesurament, s'han d'establir objectius de reducció de la pobresa energètica en un horitzó a mitjà i llarg termini i s'han de proposar mesures concretes per a la consecució d'aquests objectius, així com les seves vies de finançament. En aquesta Estratègia s'han de tenir especialment en compte els llindars de renda i la situació de vulnerabilitat dels col·lectius afectats.

2. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el Govern ha d'aprovar l'Estratègia nacional contra la pobresa energètica que, a partir d'un diagnòstic de la situació de la pobresa energètica, faci una anàlisi de l'eficàcia i l'eficiència dels instruments existents, estableixi objectius de reducció de la pobresa energètica a mitjà i llarg termini, i determini els eixos d'actuació per a la seva consecució, inclosa la reforma, si s'escau, dels mecanismes esmentats.

3. Per a l'elaboració de l'Estratègia nacional contra la pobresa energètica, el Govern ha de comptar amb la participació de les comunitats autònomes i les entitats locals, així com amb la dels agents i col·lectius socials afectats.

Article 2. *Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.*

Es modifica la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, en els aspectes següents:

U. Es modifiquen els paràgrafs primer i tercer de l'article 45.4, que queden amb la redacció següent:

«4. El bo social i l'assumpció tant dels impagaments de l'article 52.4.k) d'aquesta Llei com del cost del cofinançament del subministrament d'energia

elèctrica dels consumidors als quals sigui aplicable el que preveu l'article 52.4.j) d'aquesta Llei es consideren obligació de servei públic segons el que disposa la Directiva 2009/72/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat i per la qual es deroga la Directiva 2003/54/CE.

(...)

Així mateix, i amb el límit màxim que estableixi per mitjà d'una ordre la ministra per a la Transició Ecològica, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, aquestes societats o grups de societats han d'assumir la quantia que hagin d'aportar per cofinançar amb les administracions públiques competents el cost del subministrament dels consumidors a què fan referència els paràgrafs j) i k) de l'article 52.4.»

Dos. S'afegeix un nou apartat r) a l'article 46.1 amb el redactat següent:

«r) L'empresa comercialitzadora, en el supòsit d'impagament de la factura elèctrica, ha de trametre a l'òrgan que designi cada comunitat autònoma, únic per a tot l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, la llista dels punts de subministrament d'electricitat, de baixa tensió, de fins a 10 kW de potència contractada, als quals s'hagi requerit el pagament perquè es puguin adoptar les mesures necessàries que si s'escau es considerin oportunes, de conformitat amb el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.»

Tres. Es modifica l'apartat j) i s'afegeix un nou apartat k) a l'article 52.4, que queden redactats de la manera següent:

«j) En els termes i les condicions que s'estableixin per reglament, els subministraments a consumidors que tinguin la condició de vulnerables severos acollits a tarifes d'últim recurs i que estiguin sent atesos, respecte a aquests subministraments, pels serveis socials de les administracions públiques competents perquè estiguin, en atenció a la seva renda, en risc d'exclusió social. Aquests subministraments s'han de circumscriure a persones físiques a la seva residència habitual. Tot això s'ha d'acreditar mitjançant un document expedit pels serveis socials de les administracions públiques esmentades.

k) Els subministraments que incorrin en l'impagament de la factura elèctrica el titular dels quals sigui beneficiari del bo social i per a la seva aplicació hagi acreditat formar part d'una unitat familiar en què hi hagi almenys un menor de setze (16) anys, o bé el titular, o algun dels membres de la unitat familiar, estigui en situació de dependència reconeguda de grau II o III, o bé tingui una discapacitat reconeguda igual o superior al 33%, tot això en els termes establerts en la normativa. La situació de vulnerabilitat social d'aquests col·lectius s'ha d'acreditar mitjançant un document expedit pels serveis socials de les administracions públiques competents. Aquests subministraments s'han de circumscriure a persones físiques a la seva residència habitual.

En cap cas es pot suspendre el subministrament d'energia elèctrica a les instal·lacions els serveis de les quals s'hagin declarat essencials de conformitat amb aquesta Llei.

Excepte en els supòsits que preveuen els paràgrafs j) i k), en el cas de morositat dels clients que tinguin subministraments vinculats a serveis declarats com a essencials, les empreses distribuïdores o comercialitzadores poden aplicar recàrrecs o afectar els pagaments que percebin d'aquests clients a l'abonament de les factures corresponents a aquests serveis, independentment del destí que el client, públic o privat, hagi atribuït a aquests pagaments.»

Quatre. S'afegeixen els següents nous apartats a l'article 64 amb el redactat següent:

«49. Imposar injustificadament condicions, dificultats o retards en relació amb la tramitació de les sol·licituds, o amb l'aplicació del bo social, quan es causi un greu dany als interessos generals.

50. La comissió reiterada de tres o més infraccions tipificades com a greus a l'article 65 d'aquesta Llei.

51. L'incompliment de l'obligació de trametre dins del termini a la Direcció General de Política Energètica i Mines la informació necessària per determinar l'import de l'ajuda del bo social tèrmic i procedir al seu pagament, l'enviament incomplet d'aquesta, així com l'incompliment de les obligacions d'informació als consumidors relatives al bo social tèrmic.»

Cinc. S'afegeixen els següents nous apartats a l'article 65 amb la redacció següent:

«40. Imposar injustificadament condicions, dificultats o retards en relació amb la tramitació de les sol·licituds, o amb l'aplicació del bo social, quan es causi un greu perjudici als consumidors.

41. L'incompliment del termini màxim per comunicar al sol·licitant del bo social el resultat de les comprovacions efectuades per a la seva aplicació, així com l'omissió, si s'escau, de la raó de la denegació.

42. La comissió reiterada de tres o més infraccions tipificades com a lleus a l'article 66 d'aquesta Llei.»

Sis. S'afegeixen els següents nous apartats a l'article 66 amb la redacció següent:

«12. L'incompliment del termini màxim per comunicar al sol·licitant del bo social la documentació acreditativa de què manqui la seva sol·licitud en cas que aquesta sigui incompleta, sempre que es causi un perjudici al sol·licitant.

13. Exigir al sol·licitant del bo social la presentació de documentació o l'acreditació de requisits addicionals no establerts a la normativa reguladora del bo social.»

Set. Es modifica l'article 73.3 en els termes següents:

«3. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, en l'àmbit de les seves competències, pot imposar sancions per la comissió de les infraccions administratives següents:

a) Les tipificades com a molt greus als paràgrafs 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 15, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 45, 46, 49, 50 i 51 de l'article 64.

b) Les tipificades com a greus a què fa referència el paràgraf anterior quan, per les circumstàncies concurrents, no es puguin qualificar com a molt greus i, en particular, les tipificades als paràgrafs 1, 4, 5, 6, 13, 14, 15, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 40, 41, 42 i 43 de l'article 65.

c) Les tipificades com a lleus als paràgrafs 1, 2, 3, 4, 5, 12, 13, 14 i 15 de l'article 66.»

Article 3. Modificació del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.

El Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 1.3 queda redactat de la manera següent:

«3. Definir el mecanisme de finançament i càlcul del bo social, així com del cost del subministrament dels consumidors a què fan referència els articles 52.4.j) i 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.»

Dos. La lletra c) de l'apartat 2 de l'article 3.1 queda redactada de la manera següent:

«c) Que el mateix consumidor i, en cas de formar part d'una unitat familiar, tots els membres d'aquesta que tinguin ingressos siguin pensionistes del sistema de la Seguretat Social per jubilació o incapacitat permanent, amb la percepció de la quantia mínima vigent en cada moment per a aquestes classes de pensió, i no percebin altres ingressos la quantia agregada anual dels quals superi els 500 euros.»

Tres. S'afegeixen els paràgrafs d) i e) a l'article 3.3 amb la redacció següent:

«d) Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar estigui en situació de dependència reconeguda de grau II o III, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

e) Que el consumidor acreditat que la unitat familiar està integrada per un únic progenitor i, almenys, un menor. A l'únic efecte de comprovar aquesta circumstància especial, el comercialitzador ha de comprovar a través del llibre de família i del certificat d'empadronament que no resideix a l'habitatge al subministrament del qual està lligat el bo social un segon progenitor.»

Quatre. L'article 6.3 passa a tenir la redacció següent:

«3. La TUR aplicable al consumidor vulnerable és el preu que resulta d'aplicar un descompte del 25 per cent en tots els termes que componen el PVPC.

En el cas del consumidor vulnerable sever, el descompte és del 40 per cent.

En tots dos casos, el descompte s'ha d'aplicar tenint en compte el límit d'energia subministrada previst per a la facturació del terme d'energia del PVPC per període de facturació, calculat segons el que estableix l'annex I.

El descompte del 25 per cent o, si s'escau, del 40 per cent, que correspongui aplicar en la factura sobre el terme d'energia del PVPC s'ha d'aplicar sobre el valor obtingut com a resultat de multiplicar l'import que hauria correspost per facturació del terme d'energia del PVPC sense descompte per la relació entre el límit màxim d'energia en el període de facturació calculat segons el que estableix l'annex I i el consum d'energia total en aquest període de facturació.

L'energia subministrada al consumidor vulnerable i vulnerable sever per damunt del límit esmentat en el període de facturació se li ha de facturar al PVPC.»

Cinc. Es modifica l'article 7.5 en els termes següents:

«5. Així mateix, en la sol·licitud esmentada tant el titular del punt de subministrament com la resta de membres de més de 14 anys i amb capacitat per obrar que, si s'escau, integrin la unitat familiar a la qual pertanyi han de donar el seu consentiment exprés perquè la comercialitzadora de referència pugui obtenir en qualsevol moment informació de les administracions corresponents, ja sigui de les autonòmiques o locals els serveis socials de les quals estiguin atenent o hagin d'atendre el consumidor que compleixi els requisits per ser vulnerable, ja sigui de l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri per a la Transició Ecològica.

El consentiment atorgat a la comercialitzadora de referència en cap cas implica l'autorització per tenir accés a informació sobre les circumstàncies especials a), b), c) i d) que recull l'article 3.3.»

Sis. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Finançament del bo social i del cost del subministrament d'electricitat dels consumidors a què fan referència els articles 52.4.j) i 52.4.k) de la Llei del sector elèctric.*

1. Tal com estableix l'article 45.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, el bo social l'han d'assumir les matrius dels grups de societats que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica, o les mateixes societats que així ho facin si no formen part de cap grup societari. A aquest efecte, la definició de grup de societats és la que estableix l'article 42 del Codi de comerç, publicat pel Reial decret de 22 d'agost de 1885.

2. De la mateixa manera, d'acord amb el que disposa l'article esmentat de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, aquestes societats o grups de societats han d'assumir tant el cost derivat dels impagaments a què fa referència l'article 52.4.k) com les quanties que resultin d'aplicar el que disposa l'article 12 per cofinançar amb les administracions autonòmiques o locals corresponents el cost del subministrament d'electricitat dels consumidors en risc d'exclusió social.

3. Les administracions públiques no es consideren subjectes obligats a finançar el bo social, ni els impagaments de l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, ni el cost del cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social. Sí que es consideren com a subjectes obligats les societats mercantils de titularitat pública i les empreses participades per les administracions públiques que exerceixin l'activitat de comercialització.

4. En el cas d'empreses participades per més d'una societat matriu amb obligació d'assumir el cost del bo social i el cost del cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social, s'ha d'assignar a aquestes societats matrius el nombre de clients, de manera proporcional a la seva participació.

Aquest mateix criteri és aplicable en el cas d'empreses participades per una societat matriu amb obligació d'assumir els costos esmentats i altres subjectes sense l'obligació de finançar-los.

Si l'empresa participada és, al seu torn, subjecte obligat només té l'obligació sobre el percentatge de clients o subministrament d'electricitat no inclosos en les participacions ja comptabilitzades.»

Set. A l'article 14, a més del cost del cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social, s'ha d'incloure el dels consumidors definits a l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre. La redacció queda de la manera següent:

«Article 14. *Mètode de càlcul dels percentatges de repartiment.*

1. El percentatge de repartiment de les quantitats a finançar relatives al bo social, al cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social i el cost dels consumidors definits a l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, els ha de calcular anualment la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

D'acord amb el que preveu l'article 45.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, el percentatge de repartiment de les quantitats a finançar s'ha de calcular per a cada societat o grup de societats de manera proporcional a la quota de clients als quals subministri energia elèctrica, com la relació entre un terme que és el valor mitjà anual de clients que correspongui a cadascun dels subjectes obligats, i un altre terme que correspon a la suma de tots els valors mitjans anuals de clients del conjunt de societats comercialitzadores.

En els grups societaris dels quals formi part més d'una comercialitzadora d'energia elèctrica, el càlcul de la quota de clients als quals se subministra energia elèctrica s'obté agregant les quotes individuals de cadascuna d'aquestes.

2. Per fer el càlcul, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència segueix el mètode següent:

a) Sol·licitud d'informació. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de requerir informació a les empreses que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica, a l'efecte de determinar si aquestes empreses en l'últim any complet, natural o mòbil, disponible en el moment en què la Comissió elabori la proposta de percentatges de repartiment:

1r Són societat matriu d'un grup de societats que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica.

2n Formen part d'un grup de societats en el qual societats del grup portin a terme l'activitat de comercialització d'energia elèctrica.

Les empreses a les quals s'ha de sol·licitar informació són les que es puguin trobar en qualsevol de les situacions que descriuen els dos paràgrafs anteriors.

Així mateix, es pot requerir qualsevol altra informació necessària a fi de poder determinar la participació de les societats en alguna d'aquestes activitats.

b) Contrast de la informació obtinguda. Una vegada obtinguda la informació requerida d'acord amb el paràgraf a) anterior, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de contrastar la informació declarada per cadascuna de les societats amb la informació de què disposi la Comissió per a l'exercici de les seves competències.

En cas que, com a conseqüència de la comprovació feta, sigui necessari prendre en consideració dades que difereixin de les aportades per les societats o se'n tinguin en compte altres de diferents, la Comissió ha de prendre la informació que consideri adequada, i ho ha de justificar, sense perjudici que aquesta circumstància es posi de manifest als interessats.

c) Identificació de societats. Una vegada analitzada la informació disponible, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'identificar les societats matrius dels grups de societats que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica, o les mateixes societats que així ho facin si no formen part de cap grup societari, que han d'assumir les quantitats relatives al bo social, al cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social i el cost dels consumidors definits a l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, i han d'utilitzar com a criteri el que disposen l'article 45.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, i l'article 13 d'aquest Reial decret.

d) Càlcul del percentatge de finançament. Identificades les societats, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de calcular del percentatge de finançament del bo social, del cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social i el cost dels consumidors definits a l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, aplicable a cada matriu del grup empresarial o, si s'escau, societat, corresponents a l'últim any complet, natural o mòbil, d'acord amb la informació de què es disposi segons l'apartat anterior, de manera proporcional a la quota de clients als quals subministri energia elèctrica, com la relació entre un terme que és el valor mitjà anual de clients que correspongui a cada un dels subjectes obligats, i un altre terme que correspon a la suma de tots els valors mitjans anuals de clients del conjunt de societats comercialitzadores.

3. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot sol·licitar les dades i les informacions que siguin necessàries per aplicar el que preveu aquest Reial decret, que han de proporcionar les societats, en els termes i terminis que s'estableixin, i el seu incompliment es regeix per la normativa aplicable, en concret, per les disposicions de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.

Per a això, la Comissió, en l'exercici de les seves funcions i, en concret, en virtut de l'article 7, apartat 36, de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, pot dictar les oportunes instruccions de desplegament i d'execució d'aquest Reial decret.

4. Amb la finalitat d'assegurar l'adequació del repartiment a les circumstàncies concretes del sector i possibilitar-ne el coneixement públic i el control eventual, la Comissió ha de publicar a la seva pàgina web, abans del 10 de novembre de cada any, la informació següent, referida al període considerat:

a) La relació de grups de societats o, si s'escau, societats, que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica que compleixin els requisits que preveuen l'article 45 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, i l'article 13.

b) Les mitjanes anuals del nombre de clients de les societats esmentades que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica i els percentatges que en resultin per a cadascuna en la proposta de repartiment.

5. Una vegada identificades les matrius dels grups empresarials o, si s'escau, societats que exerceixin l'activitat de comercialització d'energia elèctrica que han d'assumir el cost del bo social, el cost del cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social i el dels consumidors definits a l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, i efectuat així mateix el càlcul del percentatge de repartiment de les quantitats relatives a tots dos costos, la Comissió ha de trametre la seva proposta al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital abans de l'1 de desembre de l'any anterior al que correspongui fixar els percentatges perquè s'aprovi per mitjà d'una ordre del ministre que s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Vuit. Els apartats 2 i 3 de l'article 15 queden redactats de la manera següent:

«2. L'empresa comercialitzadora de referència ha de declarar, en els mateixos terminis que estableix per al bo social l'article 9.5, a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència les quantitats abonades per les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals corresponents per als consumidors en risc d'exclusió social, així com les quantitats assumides en concepte de cost dels subministraments dels consumidors a què fa referència l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.

3. La comercialitzadora de referència només ha de declarar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència les quantitats corresponents al cofinançament una vegada hagi abonat la factura corresponent l'Administració autonòmica o local i s'hagi emès el certificat de pagament corresponent.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, en els mateixos terminis i condicions anàlogues a les de les liquidacions efectuades per al bo social, ha d'abonar a l'empresa comercialitzadora de referència tant les quantitats que hagi assumit del cost de cofinançament en aquests casos, fins al límit anual que estableixi per mitjà d'una ordre el ministre per a la Transició Ecològica amb l'acord previ de la Comissió Delegada per a Afers Econòmics, com el cost assumit com a conseqüència del cost del subministrament als consumidors a què fa referència l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.»

Nou. L'article 16 queda modificat de la manera següent:

«Article 16. *Regularització de les quantitats a finançar.*

1. A fi de garantir l'aplicació correcta del que preveu el present capítol, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot regularitzar les quantitats aportades pels diferents subjectes i reconèixer, si s'escau, els drets de cobrament o obligacions de pagament que corresponguin.

2. A aquests efectes, les quanties derivades dels percentatges de repartiment establerts a l'ordre ministerial corresponent segons el que disposa l'article 14.5 que deixin d'aportar comercialitzadores que hagin cessat en la seva activitat o que hagin estat inhabilitades per exercir-la les han d'assumir la resta de subjectes obligats. Aquesta regularització s'ha de portar a terme en el mateix termini que l'última liquidació del sistema elèctric abans de la de tancament i posteriorment, si calgués, en una liquidació efectuada alhora que la liquidació de tancament. En cas que, després d'efectuar aquestes liquidacions, quedin quantitats pendents d'aportar, aquestes les han d'assumir els subjectes obligats en virtut de l'ordre ministerial que es publiqui per al finançament del bo social, del cofinançament de l'energia elèctrica subministrada als consumidors en risc d'exclusió social i el finançament dels subministraments dels consumidors a què fa referència l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, de l'any següent, atenent pel que fa al repartiment de percentatges el que disposa l'article 14.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'informar el Ministeri per a la Transició Ecològica i ha de donar publicitat i informació de manera transparent en la seva pàgina web relativa a la regularització esmentada.»

Deu. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Caràcter revisable del mecanisme de finançament.*

D'acord amb el que disposa l'article 45.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, el Govern ha de revisar almenys cada quatre anys el mecanisme de finançament del bo social, el cost del cofinançament del subministrament d'electricitat d'energia elèctrica dels consumidors en risc d'exclusió social i el cost dels subministraments dels consumidors a què fa referència l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.»

Onze. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Article 20. *No suspensió del subministrament d'electricitat al consumidor en risc d'exclusió social ni al consumidor a què fa referència l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre.*

El subministrament d'electricitat del consumidor que tingui la condició de vulnerable sever acollit a la TUR corresponent i que estigui sent atès, respecte al seu subministrament d'electricitat, pels serveis socials d'una Administració autonòmica o local, en virtut del que disposa l'article 52.4.j) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, no pot ser suspès quan l'Administració autonòmica o local els serveis socials de la qual estiguin atenent el consumidor assumeixi almenys el 50 per cent de l'import de la seva factura a PVPC prèviament a l'aplicació del descompte per bo social, i el pagament s'efectuï i acrediti mitjançant el certificat corresponent davant el comercialitzador de referència en el termini de cinc mesos des de l'emissió de la factura.

Tampoc es pot ser suspendre el subministrament del consumidor que incorri en impagament de la factura elèctrica quan sigui beneficiari del bo social i per a la seva aplicació hagi acreditat formar part d'una unitat familiar, en els termes establerts en la normativa, en la qual hi hagi almenys un menor de 16 anys, o quan el consumidor beneficiari del bo social o algun dels membres de la unitat familiar a la qual pertanyi estigui en situació de dependència reconeguda de grau II o III, o tingui una discapacitat reconeguda igual o superior al 33%, tal com recull l'article 52.4.k) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, i s'acrediti la vulnerabilitat social d'aquests col·lectius mitjançant un document expedit pels serveis socials de les administracions públiques competents.»

Dotze. L'annex I passa a quedar redactat de la manera següent:

«ANNEX I

Límit d'energia en cada període de facturació sobre el qual s'ha d'aplicar el descompte en el terme de facturació d'energia del PVPC del consumidor acollit al bo social

1. Per a cada període de facturació, el límit màxim d'energia a què fa referència l'article 6 al qual s'ha d'aplicar el descompte sobre el terme de facturació d'energia del PVPC, calculat de conformitat amb el que disposa l'article 8 del Reial decret 216/2014, de 28 de març, que sigui aplicable al consumidor acollit al bo social, segons la situació de la unitat familiar a la qual pertanyi, s'ha de calcular d'acord amb el que segueix:

a) El comercialitzador de referència ha de prorratejar l'energia anual màxima que recull la taula de l'apartat 2 entre el nombre de dies que conformin el període de facturació.

b) A la quantitat d'energia obtinguda segons l'apartat anterior per al període de facturació s'ha d'afegir l'energia no consumida amb dret a descompte dels períodes de facturació corresponents als dotze mesos complets anteriors.

2. En la factura s'ha d'informar de manera separada del consum facturat amb dret a descompte i el consum que excedeix el límit, i que per tant no ha de ser objecte de descompte en la factura.

Categories	Límits màxims al consum – kWh
Unitat familiar sense menors/demandant individual	1.380
Unitat familiar amb un menor	1.932
Unitat familiar amb dos menors	2.346
Unitat familiar famílies nombroses	4.140
Unitat familiar/demandant individual-pensionistes (quantia mínima)	1.932»

Tretze. Es modifica l'annex VII, que queda redactat de la manera següent:

«ANNEX VII

Model de renúncia a l'aplicació del bo social

Mitjançant la signatura d'aquest document, com a titular del contracte de subministrament d'energia elèctrica amb l'empresa [incloeu el nom de la comercialitzadora de referència], RENUNCIO expressament a l'aplicació del bo social i, per tant, renuncio al descompte corresponent en la factura sobre el preu voluntari per al petit consumidor (PVPC) a què tindria dret si jo, o la meua unitat familiar, complís algun dels requisits següents:

– Complir els llindars de renda establerts, tenint en compte la possible concurrència de les circumstàncies especials que augmenten aquests llindars (discapacitat reconeguda igual o superior al 33%, acreditar la situació de violència de gènere, condició de víctima de terrorisme, en situació de dependència de grau II o III o unitat familiar integrada per un únic progenitor i, almenys, un menor).

– Tenir el títol de família nombrosa.

– Ser pensionista, o que tots els membres de la unitat familiar ho siguin, del sistema de la Seguretat Social per jubilació o incapacitat permanent, amb la percepció de la quantia mínima vigent en cada moment per a aquestes classes de

pensió, i no percebre altres ingressos la quantia agregada anual dels quals superi els 500 euros.

Lloc i data

Signat,

[Incloeu dades del consumidor.]»

Article 4. *Modificació de l'Ordre ETU/943/2017, de 6 d'octubre, per la qual es desplega el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.*

L'Ordre ETU/943/2017, de 6 d'octubre, per la qual es desplega el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, es modifica en els termes següents:

U. En l'apèndix I i en l'apèndix II de l'annex I, en l'incís «per acreditar el compliment dels requisits, aporta:», els paràgrafs següents:

«– Si s'ha marcat la casella corresponent al compliment d'alguna de les circumstàncies especials que recull l'article 3.3 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, aporta:

Un certificat o un altre document acreditatiu vàlid dels serveis socials de l'òrgan competent o de l'òrgan designat per la comunitat autònoma.»

Se substitueixen pels paràgrafs:

«– Si s'ha marcat la casella corresponent al compliment d'alguna de les circumstàncies especials que recull l'article 3.3 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, aporta:

Un certificat o un altre document acreditatiu vàlid dels serveis socials de l'òrgan competent designat per la comunitat autònoma en cas de complir alguna de les circumstàncies especials que recullen els apartats a), b), c) o d) de l'article 3.3 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre.

Una fotocòpia del llibre de família i del certificat d'empadronament en cas de complir la circumstància especial que recull l'article 3.3 e).»

Dos. En l'apèndix I i en l'apèndix II de l'annex I, en l'incís «Requisits necessaris per ser consumidor vulnerable», els paràgrafs següents:

«c) Que el mateix consumidor i, en cas de formar part d'una unitat familiar, tots els membres d'aquesta que tinguin ingressos siguin pensionistes del sistema de la Seguretat Social per jubilació o incapacitat permanent, i percebin per això la quantia mínima vigent en cada moment per a aquestes classes de pensió i no percebin altres ingressos la quantia agregada anual dels quals superi els 500 euros.

Els multiplicadors de renda respecte de l'índex IPREM de 14 pagues que estableix l'apartat a) s'incrementen, en cada cas, en 0,5, sempre que es doni alguna de les circumstàncies especials següents (article 3.3 del Reial decret esmentat):

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar tingui una discapacitat reconeguda igual o superior al 33%.

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar acrediti la condició de víctima de violència de gènere, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar tingui la condició de víctima de terrorisme, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.»

Se substitueixen pels paràgrafs:

«c) Que el mateix consumidor i, en cas de formar part d'una unitat familiar, tots els membres d'aquesta que tinguin ingressos siguin pensionistes del sistema de la Seguretat Social per jubilació o incapacitat permanent, i percebin per això la quantia mínima vigent en cada moment per a aquestes classes de pensió i no percebin altres ingressos la quantia agregada anual dels quals superi els 500 euros.

Els multiplicadors de renda respecte de l'índex IPREM de 14 pagues que estableix l'apartat a) s'incrementen, en cada cas, en 0,5, sempre que es doni alguna de les circumstàncies especials següents (article 3.3 del Reial decret esmentat):

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar tingui una discapacitat reconeguda igual o superior al 33%.

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar acrediti la condició de víctima de violència de gènere, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar tingui la condició de víctima de terrorisme, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

– Que el consumidor o algun dels membres de la unitat familiar estigui en situació de dependència reconeguda de grau II o III, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

– Que el consumidor acrediti que la unitat familiar està integrada per un únic progenitor i, almenys, un menor.»

Article 5. *Bo social tèrmic.*

1. Es crea el programa de concessió directa d'ajudes destinades a pal·liar la pobresa energètica en consumidors vulnerables, pel que fa a energia destinada a calefacció, aigua calenta sanitària o cuina, denominat bo social tèrmic.

2. L'ajuda que es concedeix té com a finalitat compensar despeses necessàries per garantir el subministrament d'energia per a usos tèrmics o el suport a actuacions d'estalvi o millores de l'eficiència energètica als consumidors vulnerables.

Article 6. *Compatibilitat amb altres modalitats d'ajuda.*

Aquesta ajuda és compatible amb la percepció d'altres subvencions, ajudes, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat procedents de qualsevol administració o ens públic o privat, nacional o internacional, de les quals es puguin beneficiar els destinataris de l'ajuda. Així mateix, és compatible amb la percepció del bo social d'electricitat.

Article 7. *Finançament del bo social tèrmic.*

1. El bo social tèrmic es finança amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

2. L'atorgament d'ajudes en concepte de bo social tèrmic està condicionat a l'existència de disponibilitat pressupostària i, en tot cas, subjecte al límit de disponibilitat pressupostària fixat cada any a la llei de pressupostos generals de l'Estat per a aquest concepte.

Article 8. *Beneficiaris.*

Cada exercici són beneficiaris del bo social tèrmic els consumidors que siguin beneficiaris del bo social d'electricitat que preveu l'article 45 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, a 31 de desembre de l'any anterior.

Article 9. Criteris de distribució de l'ajuda del bo social tèrmic entre els beneficiaris.

1. La quantitat consignada en la partida pressupostària amb càrrec a la qual es financi el bo social tèrmic cada exercici pressupostari s'ha de distribuir, entre tots els beneficiaris de l'article 8, mitjançant la concessió d'un pagament únic anual.
2. La quantia que ha de percebre cada beneficiari s'ha de determinar atenent al seu grau de vulnerabilitat tal com el defineixi la normativa reguladora del bo social elèctric, així com a la zona climàtica en què es localitzi l'habitatge on estigui empadronat, tot això en aplicació de la metodologia que preveu l'annex I d'aquest Reial decret llei.

Article 10. Procediment per a la determinació i el pagament de l'import de l'ajuda.

1. El nombre total de beneficiaris del bo social tèrmic es determina, de conformitat amb el que disposa l'article 8, atenent al nombre total de consumidors que siguin beneficiaris del bo social d'electricitat que preveu l'article 45 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, a 31 de desembre de l'any anterior.
2. La gestió i el pagament de les ajudes correspon a les comunitats autònomes i a les ciutats amb estatut d'autonomia. A aquest efecte, el Ministeri per a la Transició Ecològica, a partir de la informació a què fa referència l'article 11, ha de calcular la distribució territorial del pressupost disponible en l'exercici per a aquest fi i ha de transferir els imports a les administracions competents per al seu pagament, juntament amb la informació dels beneficiaris i els imports que els corresponen d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors.
3. Les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia han de dur a terme el pagament de l'ajuda als beneficiaris durant el primer trimestre de l'any, de la manera que considerin més procedent d'acord amb els seus procediments, organització i el col·lectiu de beneficiaris, i han de garantir en tot cas la possibilitat de la renúncia a l'ajuda per part dels beneficiaris que així ho sol·licitin.
4. En les comunicacions i els procediments que les administracions competents per a la gestió i el pagament estableixin en relació amb el bo social tèrmic s'ha d'especificar amb claredat que l'ajuda s'atorga amb càrrec al pressupost del Ministeri per a la Transició Ecològica.
5. Les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia poden ampliar la quantia atorgada amb càrrec als seus propis pressupostos, i s'ha d'especificar el percentatge de cofinançament de les administracions participants en les comunicacions a què es refereix l'apartat anterior.
6. Una vegada fet el pagament, les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia han de trametre el primer semestre de l'any un informe a la Secretaria d'Estat d'Energia en què detallin les ajudes atorgades, les renúncies registrades, el grau de cofinançament que, si s'escau, s'hagi produït i els romanents que es puguin haver generat, a l'efecte de la seva consideració en el càlcul del repartiment de l'exercici següent.

Article 11. Obligacions dels comercialitzadors de referència.

Amb l'únic fi de poder determinar l'import de l'ajuda del bo social tèrmic i procedir al seu pagament, els comercialitzadors de referència han de trametre a la Direcció General de Política Energètica i Mines, abans del 15 de gener de cada any, una llista d'aquells dels seus clients que siguin beneficiaris del bo social elèctric a 31 de desembre de l'any anterior, en què consti la informació següent.

- i. Nom i DNI del beneficiari.
- ii. Domicili complet, amb indicació de la via, el número, el codi postal i el municipi.
- iii. Si té la consideració de consumidor vulnerable sever o en risc d'exclusió social.
- iv. Dades del compte bancari.

CAPÍTOL II

Altres mesures de protecció dels consumidors d'electricitat

Article 12. *Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.*

Es modifica la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, en els aspectes següents:

U. S'afegeixen els apartats següents a l'article 46 amb la redacció següent:

«r) Les comercialitzadores elèctriques no poden fer publicitat no sol·licitada en visites domiciliàries sobre els seus productes, excepte en cas que el destinatari hagi sol·licitat per iniciativa pròpia rebre informació sobre el servei per aquest mitjà. L'entitat anunciant és considerada la responsable del compliment d'aquest apartat.

s) Les comercialitzadores elèctriques no poden fer pràctiques de contractació als domicilis dels clients de manera directa, tret que hi hagi una petició expressa per part del client i a iniciativa pròpia per establir la cita.»

Dos. Es modifica l'article 47.2 amb la redacció següent:

«2. En cas que un comercialitzador incompleixi algun dels requisits exigits per a l'exercici de la seva activitat, l'òrgan competent del Ministeri per a la Transició Ecològica pot declarar, amb la tramitació prèvia d'un procediment en què es garanteixi l'audiència de l'interessat, l'extinció de l'habilitació per actuar com a comercialitzador durant el termini màxim d'un any, en els termes que es despleguin reglamentàriament.

En aquests casos, la ministra per a la Transició Ecològica pot determinar, amb el tràmit d'audiència previ i de manera motivada, objectiva i transparent, el traspàs dels clients del comercialitzador esmentat a un comercialitzador de referència, i les condicions de subministrament dels clients.»

Tres. S'afegeix un apartat 3 a l'article 50 amb la redacció següent:

«3. Per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres s'han de regular els termes i les condicions en què els comercialitzadors d'energia elèctrica poden accedir a determinada informació relativa al consum i la potència demandada dels consumidors amb la finalitat que els puguin oferir actuacions que tendeixin a afavorir la gestió de la demanda, optimitzar la contractació, o altres tipus de mesures d'eficiència energètica, ja sigui directament, o a través d'empreses de serveis energètics, amb el respecte en tot cas de la protecció de dades de caràcter personal.»

Quatre. S'afegeix un apartat a l'article 65 amb la redacció següent:

«43. L'incompliment per part dels comercialitzadors de les obligacions establertes en la normativa relatives a les pràctiques de contractació i la relació amb els clients.»

Article 13. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

Es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, en els aspectes següents:

U. S'afegeixen els apartats següents a l'article 81.2 amb la redacció següent:

«r) Els comercialitzadors de gas natural no poden fer publicitat no sol·licitada en visites domiciliàries sobre els seus productes, excepte en cas que el destinatari hagi sol·licitat per iniciativa pròpia rebre informació sobre el servei per aquest mitjà. L'entitat anunciant és considerada la responsable del compliment d'aquest apartat.

s) Els comercialitzadors de gas natural no poden fer pràctiques de contractació als domicilis dels clients de manera directa, tret que hi hagi una petició expressa per part del client i a iniciativa pròpia per establir la cita.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'article 85 amb la redacció següent:

«Per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres s'han de regular els termes i les condicions en què els comercialitzadors de gas natural poden accedir a determinada informació relativa al consum dels consumidors amb la finalitat que els puguin oferir actuacions que tendeixin a afavorir la gestió de la demanda o altres tipus de mesures d'eficiència energètica, ja sigui directament, o a través d'empreses de serveis energètics, amb el respecte en tot cas de la protecció de dades de caràcter personal.»

Tres. S'afegeix un apartat a l'article 110 amb la redacció següent:

«ao) L'incompliment per part dels comercialitzadors de les obligacions establertes en la normativa relatives a les pràctiques de contractació i la relació amb els clients.»

Quatre. L'article 116.3.b) queda redactat de la manera següent:

«b) Les tipificades com a greus a què fa referència el paràgraf anterior quan, per les circumstàncies concurrents, no es puguin qualificar com a molt greus i, en particular, les tipificades als paràgrafs c), d), f), k), l), m), n), o), p), s), t), u), v), w), ad), ae), af), ag) i bg) de l'article 110.»

Article 14. Modificació del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

U. S'afegeixen dos nous apartats 3 bis i 3 ter a l'article 73, en els termes següents:

«3 bis. La compra d'energia per als consumidors en el mercat és un requisit de capacitat tècnica i econòmica el compliment del qual s'ha de verificar a través dels informes de seguiment de Xarxa Elèctrica d'Espanya, SA, com a operador del sistema.

3 ter. El pagament dels peatges d'accés a la xarxa i dels càrrecs és un requisit de capacitat econòmica que s'ha d'acreditar d'acord amb el dret.»

Dos. Es modifica l'article 83.5, que queda redactat de la manera següent:

«5. No obstant això, per als increments de potència dels contractes de baixa tensió amb una antiguitat superior a vint anys, les empreses distribuïdores han de verificar les instal·lacions, i s'autoritza perquè cobrin, en aquest cas, els drets de verificació vigents, i no és exigible en altres tipus de modificacions. Si un cop efectuada aquesta verificació es comprova que les instal·lacions no compleixen les condicions tècniques i de seguretat reglamentàries, l'empresa distribuïdora ha d'exigir l'adaptació de les instal·lacions i la presentació del corresponent butlletí de l'instal·lador.»

Article 15. Modificació del Reial decret 216/2014, de 28 de març, pel qual s'estableix la metodologia de càlcul dels preus voluntaris per al petit consumidor d'energia elèctrica i el seu règim jurídic de contractació.

Es modifica l'article 20.2 del Reial decret 216/2014, de 28 de març, pel qual s'estableix la metodologia de càlcul dels preus voluntaris per al petit consumidor d'energia elèctrica i el seu règim jurídic de contractació, en els termes següents:

«2. Els comercialitzadors de referència han d'informar en totes les seves factures els consumidors que compleixin les condicions per acollir-se als preus voluntaris per al petit consumidor de les opcions de contractació existents, i de l'obligació d'aquests comercialitzadors de subministrar-los d'acord amb el que disposa la normativa aplicable.

Adicionalment, en cada període de facturació han d'incloure en la factura de cada consumidor que tingui contractat el PVPC l'import a què hauria ascendit si s'haguessin aplicat la resta de modalitats de discriminació horària associades als peatges d'accés que pot contractar el consumidor amb dret al PVPC.

Així mateix, han de detallar a les seves factures les referències a les pàgines web de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència on hi hagi la llista de totes les empreses comercialitzadores, tant de referència com al mercat lliure, amb indicació dels seus telèfons gratuïts i pàgines web, i han d'incloure a totes les factures la referència a la pàgina web on es recull la informació relativa als requisits que han de complir per tenir dret a la tarifa d'últim recurs els consumidors vulnerables amb dret a l'aplicació del bo social i les dades del servei d'atenció on poden obtenir la informació esmentada.

Tota la nova informació que recull aquest article ha d'aparèixer amb la mateixa mida de lletra i la mateixa rellevància que la de les parts principals de la factura.»

Article 16. Modificació del Reial decret 1164/2001, de 26 d'octubre, pel qual s'estableixen tarifes d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica.

El Reial decret 1164/2001, de 26 d'octubre, pel qual s'estableixen tarifes d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica, es modifica en els aspectes següents:

U. Es modifica el paràgraf 1r de l'article 5.4, que queda redactat en els termes següents:

«1r El consumidor o el seu mandatari, d'acord amb l'àmbit d'aplicació de les tarifes d'accés que estableix l'article 1, apartat 1, d'aquest Reial decret, pot triar la tarifa i la modalitat que consideri més convenient als seus interessos entre les autoritzades oficialment per a l'ús de les xarxes pel subministrament d'energia que vulgui demandar, sempre que compleixi les condicions que estableix aquest Reial decret. Així mateix, el consumidor pot triar la potència a contractar, i s'ha d'ajustar, si s'escau, als esglaons corresponents als d'intensitat normalitzats per als aparells de control.

No obstant això, el consumidor pot contractar la potència en múltiples de 0,1 kW sempre que la potència contractada no superi els 15 kW i tingui un comptador que permeti la discriminació horària i la telegestió.»

Dos. Es modifica l'article 7.1 en els termes següents:

«1. Tarifes 2.0A i 2.1.A: tarifes simples per a baixa tensió. Es poden aplicar a qualsevol subministrament de baixa tensió, amb potència contractada no superior a 15 kW.

Els subministraments aollits a aquestes tarifes poden optar per la modalitat de tarifa d'accés amb discriminació horària (2.0.DHA, 2.0.DHS i 2.1.DHA).

En aquestes modalitats s'apliquen preus diferenciats per a l'energia consumida en cadascun dels dos (punta i vall) o tres períodes (punta, pla i vall).

En qualsevol cas, per a aquests subministraments la potència a contractar és la màxima potència prevista a demandar considerant tant les hores punta com les hores pla i vall.»

Tres. Es modifica l'article 7.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Peatge d'accés 6: peatges d'accés generals per a alta tensió. Són aplicables a qualsevol subministrament en tensions compreses entre 1 i 36 kV amb potència contractada en algun dels períodes tarifaris superior a 450 kW i a qualsevol

subministrament en tensions superiors a 36 kV, en l'esglaó de tensió que correspongui en cada cas, excepte el peatge de connexions internacionals que s'aplica a les exportacions d'energia i als trànsits d'energia no previstos a l'article 1.3 d'aquest Reial decret.

Aquest peatge es diferencia per nivells de tensió i es basa en sis períodes tarifaris en què es divideix la totalitat de les hores anuals.

A aquests peatges d'accés els és aplicable la facturació per energia reactiva, en les condicions que fixa l'article 9.3.

Les potències contractades en els diferents períodes són tals que la potència contractada en un període tarifari (Pn+1) sigui sempre superior o igual que la potència contractada en el període tarifari anterior (Pn).

Les seves modalitats, en funció de la tensió de servei, són:

Nivell de tensió	Peatge
>= 1 kV i < 30 kV	6.1A
>= 30 kV i < 72,5 kV	6.2
>= 72,5 kV i < 145 kV	6.3
>= 145 kV	6.4
Connexions internacionals	6.5

Quatre. Es modifica l'article 9, apartat 1.2.a).1, en els termes següents:

«1. Tarifa 2.0 i 2.1: en els subministraments amb comptadors que permetin la discriminació horària i la telegestió, el control de la potència demandada s'ha d'efectuar mitjançant l'obertura de l'element de tall del comptador d'energia instal·lat tarat a la corresponent potència o potències contractades.

En els punts de subministrament en què no hi hagi un comptador que permeti la discriminació horària i la telegestió, el control de la potència demandada s'ha d'efectuar mitjançant la instal·lació de l'interruptor de control de potència (ICP) tarat a l'amperatge corresponent a la potència contractada.

Alternativament, en els casos en què, per les característiques del subministrament, aquest no es pugui interrompre, el consumidor pot optar perquè la determinació de la potència que serveixi de base per a la facturació es faci per mitjà d'un màximetre. En aquests casos la potència contractada no pot ser inferior a la potència que, si s'escau, figuri en el butlletí d'instal·lador per als equips que no es puguin interrompre. En tots els casos, els màximetres han de tenir un període d'integració de 15 minuts.»

Cinc. Es modifica l'article 9, apartat 1.2.b).1, en els termes següents:

«1. Tarifa 2.0 i 2.1: la potència que s'ha de facturar en cada període tarifari és la potència contractada, en el cas en què el control de potència s'efectui amb un interruptor de control de potència o, si s'escau, mitjançant el comptador que permeti la discriminació horària i la telegestió, o segons la fórmula que estableix el punt 1.2.b.2 d'aquest article, si aquest control de potència s'efectua per mitjà d'un màximetre.»

Sis. Es modifica l'article 9.3 en els termes següents:

«3. Terme de facturació d'energia reactiva. –El terme de facturació per energia reactiva és aplicable per a tots els consumidors excepte per als subministraments aollits als peatges 2.0 i 2.1. Els consumidors als quals se'ls facturi el terme d'energia reactiva han de tenir el comptador d'energia reactiva instal·lat permanentment.

Aquest terme s'aplica sobre tots els períodes tarifaris, excepte en el període 3, per a les tarifes 3.0A i 3.1A, i en el període 6, per a les tarifes 6, sempre que el consum d'energia reactiva excedeixi el 33 per 100 del consum d'activa durant el període de facturació considerat ($\cos \psi < 0,95$) i únicament afecta els excessos esmentats.

El preu de kVA_{rh} d'excés s'estableix en cèntims d'euro/kVA_{rh}.

Per determinar la seva quantia, s'ha de tenir instal·lat el comptador d'energia reactiva.

Les facturacions que obtinguin les empreses distribuïdores per aquest terme no estan subjectes al procés de liquidacions que estableix el Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, i queden en poder de cadascuna d'aquestes, i s'han de dedicar a les accions necessàries per complir els requisits de control de tensió exigits a les empreses distribuïdores respecte a la xarxa de transport, per a la qual cosa han de presentar davant la Direcció General de Política Energètica i Mines, dins dels tres primers mesos de cada any, un pla d'actuacions per a la seva aprovació, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. La Direcció General de Política Energètica i Mines pot sol·licitar la informació que sigui necessària i efectuar les comprovacions que consideri oportunes, ja sigui directament o a través de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, per garantir la dedicació correcta de les recaptacions esmentades.

Les condicions particulars que s'estableixen per a l'aplicació d'aquest terme, així com les obligacions en relació amb aquest, són les següents:

a) Correcció obligatòria del factor de potència: quan un consumidor amb una potència contractada superior a 15 kW tingui un consum d'energia reactiva superior a 1,5 vegades el d'energia activa en tres o més mesuraments, l'empresa distribuïdora que el subministra ho pot comunicar a l'organisme competent de la comunitat autònoma, que pot establir al consumidor un termini per a la millora del seu factor de potència i, si no es compleix el termini establert, pot arribar a ordenar la suspensió de l'exercici del dret a l'accés a les xarxes mentre no es millori la instal·lació en la mesura precisa».

Article 17. Modificació del Reial decret 1435/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques dels contractes d'adquisició d'energia i d'accés a les xarxes de baixa tensió.

S'afegeix un quart paràgraf a l'article 7.2 del Reial decret 1435/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques dels contractes d'adquisició d'energia i d'accés a les xarxes de baixa tensió, amb la redacció següent:

«Addicionalment, les empreses comercialitzadores no poden accedir a la informació de l'apartat ac), que queda accessible per a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, en l'exercici de les seves funcions.»

TÍTOL II

Autoconsum d'electricitat

Article 18. Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

La Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, es modifica de la manera següent:

U. Es modifica l'article 9, el qual queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Autoconsum d'energia elèctrica.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per autoconsum el consum per part d'un o diversos consumidors d'energia elèctrica provinent d'instal·lacions de producció properes a les de consum i associades a aquests.

Es distingeixen les modalitats d'autoconsum següents:

a) Modalitats de subministrament amb autoconsum sense excedents. Quan els dispositius físics instal·lats impedeixin cap injecció d'energia excedent a la xarxa de transport o distribució. En aquest cas hi ha un únic tipus de subjecte dels que preveu l'article 6, que és el subjecte consumidor.

b) Modalitats de subministrament amb autoconsum amb excedents. Quan les instal·lacions de generació puguin, a més de subministrar energia per a autoconsum, injectar energia excedent en les xarxes de transport i distribució. En aquests casos hi ha dos tipus de subjectes dels que preveu l'article 6, el subjecte consumidor i el productor.

2. S'ha de desplegar reglamentàriament el concepte d'instal·lacions properes als efectes d'autoconsum. En tot cas s'entenen com a tals les que estiguin connectades en la xarxa interior dels consumidors associats, estiguin unides a aquests a través de línies directes o estiguin connectades a la xarxa de baixa tensió derivada del mateix centre de transformació.

3. Les instal·lacions de producció no superiors a 100 kW de potència associades a modalitats de subministrament amb autoconsum amb excedents estan exemptes de l'obligació d'inscripció en el registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica. No obstant això, les comunitats autònomes i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla poden donar d'alta, d'ofici, aquestes instal·lacions en els seus respectius registres administratius d'autoconsum. El Govern ha d'establir reglamentàriament el procediment per a la remissió de la informació esmentada al Ministeri per a la Transició Ecològica per a la seva incorporació en el registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica.

4. Per al seguiment de l'activitat d'autoconsum d'energia elèctrica, des del punt de vista econòmic, i de la seva incidència en el compliment dels objectius d'energies renovables i en l'operació del sistema, es crea en el Ministeri per a la Transició Ecològica el registre administratiu d'autoconsum d'energia elèctrica, que és telemàtic, declaratiu i d'accés gratuït.

Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear i gestionar els registres territorials corresponents, en els quals han d'estar inscrits tots els consumidors acollits a qualsevol de les modalitats d'autoconsum d'energia elèctrica ubicats en l'àmbit territorial d'aquelles.

Per als subjectes consumidors connectats a baixa tensió, en què la instal·lació generadora sigui de baixa tensió i la potència instal·lada de generació sigui inferior a 100 kW, que facin autoconsum, la inscripció l'han de dur a terme d'ofici les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla en els seus registres respectius a partir de la informació tramesa a aquestes en virtut del Reglament electrotècnic de baixa tensió.

Reglamentàriament, amb l'audiència prèvia de les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, el Govern ha d'establir l'organització, així com el procediment d'inscripció i comunicació de dades al registre administratiu d'autoconsum d'energia elèctrica. En aquest reglament s'ha de recollir la informació que les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla han de trametre al Ministeri per a la Transició Ecològica per a la seva incorporació en el registre administratiu d'autoconsum d'energia elèctrica estatal. Aquesta informació s'ha de trametre encara que no disposin d'un registre administratiu autonòmic.

5. L'energia autoconsumida d'origen renovable, cogeneració o residus està exempta de tot tipus de càrrecs i peatges. En cas que es produeixi una transferència d'energia a través de la xarxa de distribució en instal·lacions properes a l'efecte d'autoconsum es poden establir les quantitats que siguin aplicables per l'ús d'aquesta xarxa de distribució. Els excedents de les instal·lacions de generació associades a l'autoconsum estan sotmesos al mateix tractament que l'energia produïda per la resta de les instal·lacions de producció, igual que els dèficits d'energia que els autoconsumidors adquireixin a través de la xarxa de transport o distribució estan sotmesos al mateix tractament que els de la resta de consumidors.

Sense perjudici d'això, es poden desplegar reglamentàriament mecanismes de compensació simplificada entre dèficits dels autoconsumidors i excedents de les seves instal·lacions de producció associades, que en tot cas estan limitats a potències d'aquestes no superiors a 100 kW.

6. S'han d'establir reglamentàriament les condicions administratives i tècniques per a la connexió a la xarxa de les instal·lacions de producció associades a l'autoconsum. Aquests requisits han de ser proporcionals a la mida de la instal·lació i a la modalitat d'autoconsum.

Les instal·lacions en la modalitat de subministrament amb autoconsum sense excedents de fins a 100 kW s'han de sotmetre exclusivament als reglaments tècnics corresponents. En particular, les instal·lacions de subministrament amb autoconsum connectades en baixa tensió s'han d'executar d'acord amb el que estableix el Reglament electrotècnic de baixa tensió.

Les configuracions de mesura que siguin aplicables en les instal·lacions d'autoconsum les ha de definir reglamentàriament el Govern. En tot cas, aquestes configuracions han de contenir els equips de mesura estrictament necessaris per a la correcta facturació dels preus, les tarifes, els càrrecs o els peatges que li siguin aplicables.»

Dos. Es modifica l'apartat 43 de l'article 64, que queda redactat de la manera següent:

«43. L'incompliment d'algun dels requisits tècnics aplicables a les diferents modalitats d'autoconsum quan es produeixin perturbacions que afectin la qualitat de subministrament en l'àmbit de la xarxa a la qual estan connectats.»

Tres. S'afegeix un apartat 14 a l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«14. En relació amb l'autoconsum, l'incompliment dels requisits i les obligacions establerts, quan no estigui tipificat com a molt greu, així com l'aplicació incorrecta de les modalitats i dels seus règims econòmics associats que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.»

Quatre. S'afegeix un nou paràgraf l'article 67.2, al qual se li afegeix el paràgraf següent:

«En els casos en què la infracció estigui relacionada amb l'autoconsum, la sanció màxima és la més gran de les dues quanties següents: el 10% de la facturació anual per consum d'energia elèctrica o el 10% de la facturació per l'energia abocada a la xarxa.»

TÍTOL III

Mesures per a la transició energètica

CAPÍTOL I

Integració de renovables

Article 19. *Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.*

Es modifica la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, en els aspectes següents:

U. Es modifica l'article 44.1.c), que queda redactat de la manera següent:

«c) Escollir el seu subministrador, amb la possibilitat de contractar el subministrament amb un o diversos dels subjectes següents, en els termes i les condicions que estableixi el Govern reglamentàriament:

i) Les empreses de comercialització corresponents.

ii) Altres subjectes del mercat de producció. Aquests consumidors directes en mercat han de contractar l'energia en el mercat de producció i el corresponent contracte d'accés a les xarxes directament amb el distribuïdor al qual estan connectades les seves instal·lacions o amb el distribuïdor de la zona en cas d'estar connectat a la xarxa de transport.

Els consumidors que per les seves característiques tècniques no es puguin constituir en consumidors directes de mercat poden adquirir l'energia mitjançant la contractació bilateral amb un productor en els termes que es determinin reglamentàriament.»

Dos. Es modifica la disposició transitòria vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Caducitats dels drets d'accés i connexió concedits.*

Els drets d'accés i connexió a un punt de la xarxa determinat concedits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei caduquen si es dona alguna de les circumstàncies següents:

a) No haver obtingut l'autorització d'explotació de la instal·lació de generació associada en el termini més gran dels següents:

1r Abans del 31 de març de 2020.

2n Cinc anys des de l'obtenció del dret d'accés i connexió en un punt de la xarxa.

b) Per a les instal·lacions de generació que, havent obtingut l'autorització d'explotació, cessin en l'abocament d'energia a la xarxa durant un període superior a tres anys per causes imputables al titular diferents al tancament temporal.»

Article 20. *Modificació del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus.*

U. S'afegeix a l'article 21.2 un últim paràgraf amb la redacció següent:

«A l'efecte del càlcul del nombre d'hores equivalents de funcionament no es considera l'energia venuda al mercat ni, en el cas de les cogeneracions, l'energia

generada en barres de central, en les hores durant les quals els preus de mercat diari de l'electricitat són zero durant sis hores consecutives o més.»

Dos. Se substitueix el quart paràgraf de l'article 24.1 pel paràgraf següent:

«En cas que es percebin ajudes públiques, el règim retributiu específic s'ha de reduir a fi de complir la normativa comunitària relativa a l'acumulació d'ajudes estatals.»

CAPÍTOL II

Mobilitat sostenible

Article 21. *Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.*

Es modifica la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, en els aspectes següents:

U. Es modifica l'article 6.1.g), que queda redactat de la manera següent:

«g) Els consumidors, que són les persones físiques o jurídiques que adquireixen l'energia per al consum propi i per a la prestació de serveis de recàrrega energètica de vehicles.

Els consumidors que adquireixin energia directament en el mercat de producció es denominen consumidors directes en mercat.»

Dos. S'elimina l'article 6.1.h).

Tres. S'afegeix un paràgraf 10 a l'article 38, amb la redacció següent:

«10. Sense perjudici del que preveu l'article 6.1.g), les empreses distribuïdores poden ser titulars d'últim recurs d'infraestructures per a la recàrrega de vehicles elèctrics, sempre que després d'un procediment en concurrència es resolgui que no hi ha interès per la iniciativa privada, en els termes i les condicions que estableixi el Govern reglamentàriament.

El Govern pot regular procediments per a la transmissió d'aquestes instal·lacions per part de les empreses distribuïdores a altres titulars, quan es donin les condicions d'interès econòmic, cas en què les primeres han de rebre una compensació adequada.»

Quatre. Es modifica l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«Article 48. *Serveis de recàrrega energètica.*

1. El servei de recàrrega energètica té com a funció principal el lliurament d'energia a títol gratuït o oneros a través de serveis de càrrega de vehicles i de bateries d'emmagatzematge en unes condicions que permetin la càrrega de manera eficient i al mínim cost per al mateix usuari i per al sistema elèctric.

2. Els serveis de recàrrega energètica els pot prestar qualsevol consumidor, que ha de complir per a això els requisits que el Govern estableixi reglamentàriament.

La prestació de serveis de recàrrega en una o diverses ubicacions es pot dur a terme directament o a través d'un tercer, de manera agregada per un titular o per diversos titulars a través d'acords d'interoperabilitat.

3. Les instal·lacions de recàrrega de vehicles han d'estar inscrites en una llista de punts de recàrrega gestionada per les comunitats autònomes i per les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla corresponents a l'emplaçament dels punts, que ha d'estar accessible per als ciutadans per mitjans electrònics.

La informació que consti en aquestes llistes l'han de comunicar les comunitats autònomes i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla al Ministeri per a la Transició Ecològica, per al seu seguiment adequat.

4. Per mitjà d'una ordre de la ministra per a la Transició Ecològica s'ha de determinar la informació que han de trametre els titulars dels punts de recàrrega i en quines condicions.

Els termes i les condicions per a la remissió d'informació, així com les instal·lacions obligades a enviar-la, s'han de fixar tenint en compte la potència de càrrega de les instal·lacions, o la ubicació en punts d'especial rellevància pel trànsit de vehicles o en vies ràpides de la xarxa de carreteres.»

Cinc. Es modifica l'article 66, per afegir-hi un número 12, que queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus:

[...]

12. L'incompliment, per part dels consumidors que prestin serveis de recàrrega energètica, de les obligacions que se'ls estableixin normativament per mitjà d'una ordre de la ministra per a la Transició Ecològica.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional vint-i-unena, amb el redactat següent:

«Disposició addicional vint-i-unena. *Subministrament elèctric a embarcacions, aeronaus i ferrocarrils.*

Sense perjudici del que preveu aquesta Llei, excepcionalment, els gestors de ports, aeroports i infraestructures ferroviàries, en la seva condició de consumidors, poden prestar serveis de subministrament elèctric a embarcacions, aeronaus i ferrocarrils i serveis inherents a la prestació del servei, respectivament.»

Disposició addicional primera. *Destí del superàvit del sector elèctric.*

1. Sense perjudici del que estableixen l'article 19 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i la disposició addicional cent trenta-novena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, el superàvit d'ingressos del sistema elèctric es pot aplicar per cobrir els desajustos temporals entre ingressos i costos del sistema de 2018 i 2019.

2. Per mitjà d'una ordre de la ministra per a la Transició Ecològica s'han d'aprovar les quantitats, els termes i els terminis de l'aplicació a què fa referència l'apartat anterior.

Disposició addicional segona. *Aplicació del Reial decret 900/2015, de 9 d'octubre, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de les modalitats de subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum.*

Estan exemptes d'obtenir permisos d'accés i connexió per a generació les instal·lacions d'autoconsum següents:

a) Les acollides a la modalitat sense excedents que recull l'article 9.1.a) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

b) Aquelles amb una potència de producció igual o inferior a 15 kW que s'ubiquin en sòl urbanitzat que disposi de les dotacions i els serveis que requereix la legislació urbanística.

Disposició addicional tercera. *Mesures destinades a assegurar la finalització dels projectes de producció amb dret d'accés a la xarxa.*

1. Es modifiquen les quanties a què fan referència els articles 59 bis.1 i 66 bis.1 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, les quals es fixen en 40 €/kW instal·lat.

2. En els punts de connexió de tensió superior a 36 kV, en què la totalitat o part de les actuacions dutes a terme en les xarxes de transport o distribució les hagin de sufragar els titulars dels permisos d'accés i connexió i les hagin d'executar el transportista o el distribuïdor, els titulars d'aquests permisos han de presentar al titular de la xarxa un pagament d'un deu per cent del valor de la inversió de les actuacions en la xarxa, en un termini no superior a 12 mesos des de l'obtenció dels permisos. El percentatge i el termini indicats es poden modificar per mitjà d'un reial decret del Consell de Ministres.

Transcorregut el termini anterior sense que s'aboni al titular de la xarxa l'import de les quanties econòmiques que indica el paràgraf anterior, es produeix la caducitat dels permisos d'accés i connexió.

3. Una vegada abonat l'import que indica l'apartat anterior i obtinguda l'autorització administrativa prèvia de la instal·lació de producció, el titular del permís d'accés i connexió ha de subscriure amb el titular de la xarxa, abans que transcorrin quatre mesos des de l'última de les dues fites anteriors, un contracte d'encàrrec de projecte per les instal·lacions de la xarxa a les quals el productor ha de connectar la seva instal·lació. En aquest contracte s'han de recollir els pagaments, addicionals als imports a què es refereix l'apartat 2, per al desplegament i l'execució de la instal·lació per part del titular de la xarxa que hagin de sufragar els subjectes que es volen connectar a la xarxa. El termini indicat es pot modificar per mitjà d'un reial decret del Govern.

En cas de desistiment per part del sol·licitant, pot recuperar els costos abonats a excepció dels costos no recuperables consumits fins a aquell moment pel titular de la xarxa, en relació amb la tramitació i la construcció de la instal·lació de la xarxa, i es produeix la caducitat dels permisos d'accés i connexió.

4. Els titulars dels permisos d'accés i connexió han d'acreditar fites de progrés en els projectes. A aquest efecte, s'han d'establir reglamentàriament els terminis en què el sol·licitant ha d'acreditar que ha efectuat les sol·licituds de declaració d'impacte ambiental i d'autoritzacions administratives prèvies, de construcció i d'explotació, i els terminis en què n'ha d'haver aconseguit l'obtenció.

5. Els permisos d'accés i connexió d'una instal·lació de generació només són vàlids per a la construcció i el funcionament d'aquesta instal·lació. A aquest efecte, s'han de definir reglamentàriament els criteris perquè una instal·lació sigui considerada la mateixa a l'efecte de la validesa dels permisos d'accés i connexió.

6. L'incompliment del que preveuen els apartats 2, 3 i 5 anteriors per causes imputables a l'interessat suposa l'execució de les garanties econòmiques presentades per a la tramitació de la sol·licitud d'accés a les xarxes de transport i distribució.

Disposició addicional quarta. *Instal·lacions planificades i incloses en els plans d'inversió.*

1. Tenen consideració d'instal·lacions planificades de la xarxa de transport i incloses en els plans d'inversió, fins a un màxim de posicions equivalent al d'un carrer d'acord amb la configuració de la subestació, addicionals a les existents i a les incloses en el document de planificació de la xarxa de transport aprovat en virtut del que preveu l'article 4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, així com les posicions de la xarxa de transport que deixin d'utilitzar els seus usuaris en què es produeixi la caducitat dels permisos d'accés i connexió pels motius que preveu l'article 23.2.

2. Els titulars d'instal·lacions de la xarxa de transport i els gestors d'aquesta poden atorgar permisos d'accés i connexió per evacuar generació o per connectar distribució o consum sobre les posicions que indica l'apartat anterior, sempre que es compleixin simultàniament les condicions següents:

- a) Que sigui possible tècnicament i físicament.
- b) En el cas de generadors, que no sigui possible connectar-se a través de posicions ja existents o incloses expressament en la planificació de la xarxa de transport, per motius tècnics, administratius o per falta d'acord amb els titulars de les infraestructures d'evacuació de generació per poder evacuar a través d'aquestes.
- c) Els costos d'inversió associats els han de sufragar els subjectes que es vulguin connectar a la posició esmentada, excepte en el cas de connexió de titulars d'una xarxa a una altra xarxa.

Disposició addicional cinquena. *Model de carta que han de trametre les comercialitzadores de referència als beneficiaris del bo social a l'empara de la normativa anterior.*

Les empreses comercialitzadores de referència han de trametre als consumidors que, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, estiguin percebent el bo social a l'empara del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, i que no hagin acreditat el compliment dels nous requisits establerts mitjançant el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, el model de carta que s'adjunta com a annex II.

Aquesta carta s'ha de trametre en el termini màxim dels quinze dies naturals posteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional sisena. *Determinació de la base imposable i de l'import dels pagaments fraccionats de l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica durant l'exercici 2018.*

Per a l'exercici 2018 la base imposable de l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica està constituïda per l'import total que correspongui percebre al contribuent per la producció i la incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, per cada instal·lació en el període impositiu minorada en les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant l'últim trimestre natural.

Els pagaments fraccionats de l'últim trimestre es calculen en funció del valor de la producció d'energia elèctrica en barres de central efectuada durant el període impositiu minorat en les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant l'últim trimestre natural, i s'aplica el tipus impositiu que preveu l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i es dedueix l'import dels pagaments fraccionats efectuats prèviament.

Disposició addicional setena. *Determinació de la base imposable i de l'import dels pagaments fraccionats de l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica durant l'exercici 2019.*

Per a l'exercici 2019 la base imposable de l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica està constituïda per l'import total que correspongui percebre al contribuent per la producció i la incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, per cada instal·lació en el període impositiu minorada en les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el primer trimestre natural.

Els pagaments fraccionats es calculen en funció del valor de la producció d'energia elèctrica en barres de central efectuada des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels tres, sis, nou o dotze mesos a què es refereix l'apartat anterior minorat en l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el primer trimestre natural, i s'aplica el tipus impositiu que preveu l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i es dedueix l'import dels pagaments fraccionats efectuats prèviament.

Disposició addicional vuitena. *Revisió dels paràmetres retributius aplicables a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus com a conseqüència de la modificació de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i de la modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

1. El Ministeri per a la Transició Ecològica ha d'aprovar en el termini de tres mesos, mitjançant una ordre ministerial, els paràmetres retributius de les instal·lacions tipus aplicables a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, revisats tenint en compte les modificacions de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, a què fan referència les disposicions addicionals sisena i setena, i la disposició final primera d'aquest Reial decret llei, respectivament.

2. Els paràmetres retributius aprovats són aplicables des de l'entrada en vigor de les modificacions de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, i de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, esmentades anteriorment, sense perjudici de les revisions que preveuen l'article 14 de la Llei 24/2013 i els desplegaments reglamentaris corresponents.

Disposició addicional novena. *Gestió i pagament de les ajudes en concepte de bo social tèrmic amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2019.*

1. Excepcionalment, la gestió i el pagament de les ajudes en concepte de bo social tèrmic que escaigui atorgar amb càrrec a la partida pressupostària que amb aquesta finalitat es consignï en els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2019 l'ha de dur a terme directament el Ministeri per a la Transició Ecològica concertadament amb les CA de conformitat amb el procediment que es detalla a continuació.

2. Abans del 7 de gener de 2019, les comercialitzadores de referència han de trametre a la Direcció General de Política Energètica i Mines la llista dels seus clients que, a data 31 de desembre de 2018, siguin beneficiaris del bo social elèctric, juntament amb la informació que estableix l'article 11.1 d'aquest Reial decret llei. Les comercialitzadores de referència han d'informar igualment de les sol·licituds del bo social elèctric que s'hagin presentat de manera completa abans del 31 de desembre de 2018 i estiguin pendents de resoldre.

3. D'acord amb la informació esmentada, el Ministeri per a la Transició Ecològica ha d'informar els consumidors de la seva condició de potencials beneficiaris de l'ajuda en concepte de bo social tèrmic, i els ha d'atorgar un termini de 10 dies des de la recepció de la comunicació perquè puguin exercir l'opció de renúncia a l'ajuda.

4. Abans del 31 de gener de 2019, les comercialitzadores de referència han de trametre a la Direcció General de Política Energètica i Mines la llista dels clients que, com a resultat de la tramitació de les sol·licituds pendents a 31 de desembre de 2018, hagin esdevingut beneficiaris del bo social elèctric amb efectes anteriors a la data d'1 de gener de 2019.

5. El nombre total de beneficiaris del bo social tèrmic s'ha de determinar en funció dels consumidors a què es refereixen els apartats 2 i 4 d'aquesta disposició que no hagin presentat la renúncia a l'ajuda en el termini concedit. La quantitat consignada en la partida pressupostària corresponent s'ha de distribuir entre tots els beneficiaris segons la metodologia que preveu l'annex I d'aquest Reial decret llei.

6. La quantitat que d'acord amb el que disposa l'apartat anterior correspongui percebre a cadascun dels beneficiaris del bo social tèrmic l'ha d'abonar el Ministeri per a la Transició Ecològica en forma de pagament únic mitjançant una transferència bancària.

Disposició transitòria primera. *Sol·licituds de bo social completades després del 8 d'octubre de 2018 i abans del 31 de desembre de 2018.*

Als consumidors que siguin beneficiaris del bo social el 7 d'octubre de 2017 i que, amb el compliment dels requisits per percebre el bo social que estableix el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, completin la seva sol·licitud per renovar el bo social sota el marc normatiu del Reial decret esmentat després del 8 d'octubre de 2018 i en tot cas abans del 31 de desembre de 2018, se'ls ha d'aplicar el bo social amb efectes des del 8 d'octubre de 2018.

En tot cas, per als consumidors que sol·licitin o completin la seva sol·licitud per renovar el bo social després del 31 de desembre de 2018, en cas que s'estimi la seva sol·licitud, el bo social s'ha de meritjar a partir del primer dia del cicle de facturació després de la recepció de la sol·licitud completa, i s'ha d'aplicar en factures successives, en els termes i els terminis que recull l'article 9.1 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre.

Disposició transitòria segona. *Posada en marxa del registre administratiu d'autoconsum.*

El registre administratiu d'autoconsum que defineix l'article 9.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, ha d'estar operatiu en el termini de 3 mesos des de l'aprovació del reglament que n'estableixi l'organització previst en l'article esmentat. Aquest període transitori no ha de suposar cap retard ni en l'entrada en funcionament de les instal·lacions ni en l'aplicació de les modificacions normatives relatives a autoconsum que preveu aquest Reial decret llei.

Les comunitats autònomes i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla disposen d'un termini màxim de quatre mesos des de l'aprovació del reglament indicat anteriorment per a la remissió de la informació que s'ha d'incorporar al registre administratiu d'autoconsum d'energia elèctrica del Ministeri per a la Transició Ecològica.

Disposició transitòria tercera. *Aplicació transitòria a les instal·lacions que disposin dels permisos d'accés i connexió abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

1. Les instal·lacions que disposin dels permisos d'accés i connexió abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i no estiguin per complir els terminis introduïts mitjançant aquest Reial decret llei poden renunciar al seu dret d'accés i connexió en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, cas en què escau la devolució de la garantia.

2. Les instal·lacions anteriors que no renunciïn en el termini indicat disposen d'un termini de dotze mesos per al compliment del que preveu l'apartat segon de la disposició addicional tercera.

Així mateix, per al compliment del que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional tercera esmentada, el termini s'aplica des de la data més tardana de les tres següents: la data d'abonament de l'import que indica l'apartat 2 de la disposició addicional tercera esmentada, l'obtenció de l'autorització administrativa prèvia de la instal·lació de producció i la data d'entrada en vigor del Reial decret llei.

Transcorreguts els terminis anteriors sense que s'aboni al titular de la xarxa l'import de les quanties econòmiques que indiquen els paràgrafs anteriors, es produeix la caducitat dels permisos d'accés i connexió, i s'ha de procedir a l'execució de les garanties econòmiques presentades.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin el que disposa aquest Reial decret llei o s'hi oposin. En particular, queden derogats expressament:

a. L'apartat 35 de l'article 65 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

b. El Reial decret 647/2011, de 9 de maig, pel qual es regula l'activitat de gestor de càrregues del sistema per a la realització de serveis de recàrrega energètica, excepte les disposicions addicionals, transitòries i finals.

c. Pel que fa a les instal·lacions d'energia autoconsumida d'origen renovable, cogeneració o residus:

– Els articles 7.1 i 7.2 del Reial decret 900/2015, de 9 d'octubre, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de les modalitats de subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum, pel que fa a instal·lacions d'autoconsum sense excedents o amb excedents i potència de generació igual o inferior a 15 kW.

– Els articles 3.1.m), 5.1.a), 5.1.b), 5.1.c), 5.2.a), 5.2.b), 8.1, 12.2, 13.2, 17, 18, 23 i 25, les disposicions addicionals quarta i setena, les disposicions transitòries primera, quarta, sisena i novena, l'apartat 9 de l'annex I i els annexos II, III i IV del Reial decret 900/2015, de 9 d'octubre.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en els termes següents:

U. Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«En els subministraments de gas natural efectuats en els termes de l'article 50.4 de la Llei, els subjectes passius que hagin repercutit l'import de les quotes meritades en funció d'un percentatge provisional comunicat pel consumidor final han de regularitzar l'import de les quotes repercutides de conformitat amb el percentatge definitiu de destí del gas natural, una vegada conegut, mitjançant el procediment que s'estableixi reglamentàriament.»

Dos. Se suprimeixen els epígrafs 1.16 i 1.17 de la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50.

Tres. Es modifica l'apartat 4 de l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«4. En els subministraments de gas natural a instal·lacions amb un únic punt de subministrament i destinat a ser utilitzat com a combustible tant a usos professionals, com a altres usos, s'apliquen els tipus impositius que regulen els epígrafs 1.10.1 i 1.10.2 de l'apartat 1 d'aquest article en funció del percentatge utilitzat en cadascun dels diferents usos, de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.»

Quatre. S'afegeix una lletra c) a l'apartat 2 de l'article 51, que queda redactada de la manera següent:

«c) La producció d'electricitat en centrals elèctriques o a la producció d'electricitat o a la cogeneració d'electricitat i de calor en centrals combinades.

A l'efecte de l'aplicació d'aquesta exempció es consideren:

“Central elèctrica”: la instal·lació amb una activitat de producció d'energia elèctrica que està compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i l'establiment i el funcionament de la qual s'han autoritzat d'acord amb el que estableix el títol IV de la Llei esmentada.

“Central combinada”: la instal·lació amb una activitat de producció d'electricitat o de cogeneració d'energia elèctrica i calor útil per al seu posterior aprofitament energètic que està compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 24/2013, de 26 de

desembre, del sector elèctric, i l'establiment i el funcionament de la qual s'han autoritzat d'acord amb el que estableix el títol IV de la Llei esmentada.

L'aplicació d'aquesta exempció l'ha de sol·licitar prèviament a l'oficina gestora el titular de les centrals de producció elèctrica o de les centrals combinades de cogeneració d'electricitat i l'ha d'autoritzar l'oficina esmentada.»

Cinc. Se suprimeix l'apartat 5 de l'article 54.

Sis. Se suprimeix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 55.

Set. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 92, que queda redactada de la manera següent:

«1. Està subjecte a l'impost:

a) El subministrament d'energia elèctrica a una persona o entitat que adquireix l'electricitat per al consum propi, i s'entén per subministrament d'energia elèctrica tant la prestació del servei de peatges d'accés a la xarxa elèctrica com el lliurament d'electricitat.

Als efectes d'aquest impost, sempre tenen la condició de consumidors les persones físiques o jurídiques que adquireixen l'energia per a la prestació de serveis de recàrrega energètica de vehicles.»

Disposició final segona. *Modificació de la disposició addicional cent trentena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.*

L'apartat u de la disposició addicional cent trentena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, queda redactat de la manera següent:

«U. Amb vigència exclusiva per al pressupost de l'any 2018, quan el 90 per cent de la recaptació efectiva pels ingressos per subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, a què es refereix l'apartat 1.b) de la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, superi la quantitat prevista en el crèdit inicial de l'aplicació 20.18.000X.737 "A la CNMC per finançar costos del sector elèctric d'acord amb l'apartat b) de la disposició addicional segona de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica", es pot generar crèdit fins a un límit en el crèdit final de 750 milions d'euros.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Real decret llei té caràcter bàsic i es dicta a l'empara de la competència que les regles 13a, 14a i 25a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola atribueixen a l'Estat en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, d'hisenda general i bases del règim miner i energètic.

Disposició final quarta. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament el que preveu aquest Reial decret llei.

En particular, el Govern ha de dictar en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa l'article 18.

Disposició final cinquena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per part d'aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Així mateix, s'habilita el Govern per modificar els articles 10 i 11 i la ministra per a la Transició Ecològica per modificar els annexos I i II.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 d'octubre de 2018.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN

ANNEX I

Metodologia per al càlcul de la quantia de l'ajuda del bo social tèrmic

Per determinar la quantia anual que s'ha d'assignar a cadascun dels beneficiaris del bo social tèrmic s'ha d'aplicar la metodologia següent:

1. Es consideren sis zones climàtiques, amb els següents intervals de severitat climàtica hivernal (SCH), d'acord amb el document descriptiu «Climes de referència» del Codi tècnic d'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març:

- α : $SCH \leq 0$.
- A: $0 < SCH \leq 0,23$.
- B: $0,23 < SCH \leq 0,5$.
- C: $0,5 < SCH \leq 0,93$.
- D: $0,94 < SCH \leq 1,51$.
- E: $SCH < 1,51$.

2. S'identifica la zona climàtica a la qual pertany l'habitatge de cada beneficiari, en funció de l'altitud sobre el nivell del mar de la localitat en què s'ubiqui i la seva capital de província, de conformitat amb els valors que estableix l'apèndix B del document bàsic «Estalvi d'energia» del Codi tècnic d'edificació.

3. L'ajuda mínima per beneficiari, per al cas que hi hagi disponibilitat pressupostària, és de 25 euros.

L'ajuda per a un consumidor vulnerable en la zona climàtica «i» es calcula de conformitat amb la fórmula següent:

$$Ajuda_{\text{zona climàtica "i"}} (\text{€}) = 25 + a \times \frac{SCH_i}{SCH_A}$$

On:

i = zona climàtica compresa entre els valors α i E.

SCH_i = valor mitjà del rang de SCH per a la zona climàtica «i».

En el cas de la zona α , s'utilitza una $SCH=0$.

En el cas de la zona E, s'utilitza una $SCH=1,51$.

SCH_A = valor mitjà del rang de SCH per a la zona climàtica A.

a = coeficient que s'ha de calcular en funció de la disponibilitat pressupostària anual, que sempre ha de ser a > 0.

4. L'ajuda corresponent a un consumidor vulnerable sever o en risc d'exclusió social ha de ser un 60% superior a l'assignada en la seva zona climàtica a un consumidor vulnerable.

ANNEX II

Model de comunicació que han de trametre les comercialitzadores de referència als consumidors que perceben el bo social a l'empara de la normativa anterior i que no hagin sol·licitat el bo social a l'empara del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica

Avís important. Renovació obligatòria del bo social

Us informem que, d'acord amb la normativa aprovada recentment¹, si **abans del 31 de desembre de 2018 no heu sol·licitat la renovació** del bo social sota les noves condicions se us deixarà d'aplicar aquesta bonificació en la vostra factura elèctrica.

¹ Reial decret llei 15/2018, de 5 d'octubre, de mesures urgents per a la transició energètica i la protecció dels consumidors (BOE de 6 d'octubre).

Podeu consultar els nous requisits que han de complir els consumidors vulnerables que poden quedar acollits al bo social recollits en la norma² en el full adjunt/en la part de darrere d'aquest full.

² Article 3 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.

Si compliu els requisits indicats i voleu sol·licitar l'aplicació del bo social en la vostra factura, ho podeu sol·licitar presentant el model de sol·licitud disponible en la nostra pàgina web i en les nostres oficines³:

- Per telèfon, en el número disponible a la nostra pàgina web i a la pàgina web de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.
- En les nostres oficines⁴.
- Per fax o per mitjà de l'adreça de correu electrònic disponibles a la nostra pàgina web i a les nostres factures.

[Incloeu l'adreça de la pàgina web en què s'indica el número de fax i l'adreça de correu electrònic.]

- Per correu postal a l'adreça disponible a la nostra pàgina web i a les nostres factures.
- A través de la nostra pàgina web.

³ S'ha d'incloure l'esment a «les nostres oficines» només si el comercialitzador de referència té oficines d'atenció al ciutadà.

⁴ S'ha d'incloure l'apartat b) només si el comercialitzador de referència té oficines d'atenció al ciutadà.

[Incloeu l'enllaç a l'adreça de la pàgina web en què s'indica l'adreça de correu postal.]

El model de sol·licitud de bo social està disponible a l'enllaç següent:

[Incloeu l'enllaç a l'adreça de la pàgina web en què està disponible la sol·licitud del bo social.]

En cas que la vostra sol·licitud es presenti després del 8 d'octubre de 2018, és possible que en les vostres factures corresponents als mesos d'octubre, novembre i desembre no es reflecteixi el descompte del bo social. Si la vostra sol·licitud es presenta abans del 31 de desembre de 2018 i finalment es resol favorablement, el descompte corresponent als mesos esmentats se us aplicarà en les factures posteriors.

[Incloeu en la pàgina següent o en la part de darrere de la pàgina el text de l'article 3 de l'esmentat Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.]